

บทที่ ๒

เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขวัญในการปฏิบัติงานของครุ เป็นเรื่องที่มีส่วนให้ความสนใจและศึกษาวิจัยกันอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ เพื่อให้มองเห็นแนวคิดในการกำหนดกรอบของการวิจัย หลักและวิธีการวิจัยที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การวิเคราะห์ตัวแปรที่สัมพันธ์กับขวัญในการปฏิบัติงานของครุมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคกลางนี้ ผู้วิจัยจึงได้เสนอสรุปแนวคิด และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับขวัญในการปฏิบัติงานตามลำดับดังนี้

1. ความหมายและความสำคัญของขวัญในการปฏิบัติงาน
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับขวัญในการปฏิบัติงานของครุในประเทศไทย
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับขวัญในการปฏิบัติงานของครุในต่างประเทศ
4. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับขวัญในการปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวกับตัวแปรที่ผู้วิจัยนำมามศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับครุมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคกลาง

1. ความหมายและความสำคัญของขวัญในการปฏิบัติงาน

ความหมายของขวัญ หรือขวัญในการปฏิบัติงาน มีส่วนให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้ สม พงษ์ เกษมสิน (2514 : 422) ได้ให้ความเห็น เกี่ยวกับขวัญได้ว่า ขวัญเป็นนามธรรมที่ไม่มีรูปร่าง และขวัญที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานนั้นคือ ความตั้งใจของคนทำงานที่จะอุทิศเวลาและแรงกายของตนเอง เพื่อสนองความต้องการและวัตถุประสงค์ขององค์กร

สุรังค์ ไครโคธุล (2514 : 368) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับขวัญไว้ว่า หมายถึงสถานะที่ทุกคนในกลุ่มทราบถึงวัตถุประสงค์ของการทำงานของกลุ่ม หรือวัตถุประสงค์ของแต่ละคน ที่ทำงานนั้น เป็นวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีความมั่นใจจะทำงานให้สำเร็จและพยายามร่วมมือพยายามต่อสู้กับอุปสรรคที่มาขัดขวางอย่างสุดความสามารถสามารถและพยายามที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทางที่วางไว้

สุเมธ เติร์วอิสเรศ (2523-2524 : 42) ได้ให้ความหมายของช่วงวัยในการปฏิบัติงาน ไว้ว่า หมายถึงสภาพทางจิตใจหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีค่าการทำงานในหน่วยงานที่ตน เป็นสมาชิก อよ ความรู้สึกนี้อาจ เป็นความรู้สึกเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา หรือบรรยายกาศของ หน่วยงานนั้น

เดวิช (Davis 1967 : 74) ได้ให้ความเห็นว่า ช่วงวัย หมายถึงทัศนคติของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีค่าสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน และต่อความร่วมมือกันอย่าง เค็มความสามารถ ของบุคคลในหน่วยงาน

จูเชียส (Jucius 1971 : 285) ได้ให้ความเห็นว่า ช่วงวัยเป็นส่วนประกอบของ สิ่งต่อไปนี้ (1) ทัศนคติแห่งจิตใจ น่าจะ ระดับความ เป็นอยู่และระดับของอารมณ์ (2) เป็นสิ่ง ที่อยู่ภายในจิตใจ ทัศนคติและอารมณ์ของแต่ละบุคคลซึ่ง เป็นสมาชิกของกลุ่ม (3) เป็นปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้ปฏิบัติงานและผู้บริหารโดยตรง และ (4) เป็นความตั้งใจที่จะปฏิบัติงาน และร่วมมือ กันอย่างใกล้ชิด

เวนส์เตอร์ (Webster 1971 : 1168) ได้ให้ความหมายของช่วงวัยว่า เป็นสภาพของ จิตใจที่เกี่ยวกับความกล้าหาญ ความกระตือรือร้น ความเชื่อมั่น ความมั่นคง ความศรัทธา ความ เต็มใจ และสามารถทนความยากลำบากได้

สตาห์ล (Stahl 1971 : 166) ได้ให้ความหมายของช่วงวัยไว้ว่าหมายถึงสภาพของ จิตใจ ซึ่งแสดงออกในรูปของความจงรักภักดิ์ ความกระตือรือร้น การให้ความร่วมมือ ความยุติใจ ในงานและการเสียสละต่อหน้าที่

约德 (Yoder 1959 : 445) ได้ให้ความหมายของช่วงวัยในการปฏิบัติงานไว้ว่า หมายถึงองค์ประกอบแห่งพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานที่แสดงออกในรูปของความรู้สึก ซึ่ง เมื่อรวมกัน แล้วจะแสดงให้ทราบถึงความรู้สึกของผู้ปฏิบัติงานที่มีค่าการทำงานนั้น ๆ

กูด (Good 1973 : 373-374) ได้ให้ความหมายของช่วงวัยในการปฏิบัติงานของครู คือ (1) ทัศนคติและความรู้สึกของครูที่เกี่ยวกับหน้าที่ ความรับผิดชอบ เป้าหมาย ผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน (2) สภาพทางจิตใจของครูที่มีต่องาน ซึ่งอาจจะได้รับอิทธิพลจากรายได้ ภาระมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการบริหาร โอกาสก้าวหน้า และสติมุขญาในการสร้างสรรค์ ที่เกิดจากภาระความคุณการปฏิบัติงาน

อดัม และดิกกี (Adam and Dickcy 1966 : 65) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ขวัญในกระบวนการบัญชาติงานของครู คือ น้ำใจ และหัวใจของครูที่มีต่องานซึ่งเป็นส่วนประกอบที่จะทำให้การสอนได้รับความพึงพอใจและความสำเร็จ ขวัญเป็นผลหรือพัฒนาการทางธรรมชาติของสภาพการณ์ค่างๆ ที่มีต่องานของครู

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น พ่อจะสรุปได้ว่า

ขวัญในการบัญชาติงาน หมายถึง ความรู้สึก ท่าที และสภาพของจิตใจในการบัญชาติงาน แสดงออกให้เห็นประจักษ์โดยทางพฤติกรรม อันเป็นปฏิกริยาต่อสิ่งแวดล้อมในการบัญชาติงาน ผลของขวัญที่เกิดขึ้นจะสังเกตได้จากพฤติกรรมของผู้บัญชาติงานในด้านความกระตือรือร้น ความยั่นใจ ความพอใจ ความตั้งใจ หรือความอุดສາหาะในการบัญชาติงาน

ส่วน ช้างอัศรา (2529 : 21) ได้กล่าวถึงขวัญและกำลังใจในการทำงานว่า เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและการทำงานอยู่เสมอ หากผู้บัญชาติงานมีขวัญและกำลังใจในการทำงานดี การบัญชาติงานจะมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานหรือองค์กร ผู้บัญชาติงานจะทำงานด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น เอาใจใส่ส่งงานและพยายามทุกวิถีทางที่จะช่วยให้การบัญชาติงานบรรลุเป้าหมาย ในทางตรงกันข้ามหากผู้บัญชาติงานมีขวัญและกำลังใจในการทำงานไม่ดี ความกระตือรือร้นในการทำงานจะมีอยู่น้อย กล่าวคือ ผู้บัญชาติงานจะทำงานอย่างเหนื่อยหน่าย ไม่มีความตื่นตระหนึกรึเริ่มสร้างสรรค์ ไม่อยากได้หรือก้าวหน้าในการงาน ส่วนในการบัญชาติงานของครูนั้น ผลงานวิจัยของ เชวง ชื่นประโคน (2528) ชี้ว่า ศึกษาถึงส่วนประกอบที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบัญชาติงานของครู ได้ค้นพบว่า ขวัญและความพึงพอใจ เป็นสิ่งที่สำคัญมากที่สุดต่อการบัญชาติงานของครู และได้เสนอความเห็นไว้ว่า ขวัญมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของครูมากกว่าความรู้ของครูหรือสิ่งอื่นใดทั้งหมด เพราะเมื่อครูมีขวัญและความพึงพอใจในการทำงาน เขายจะบัญชาติงานด้วยความขันหม่น เพียรยิ่งขึ้น ให้เวลาในการทำงานมากขึ้น ดังใจที่ทำงานด้วยความกระตือรือร้น และด้วยความอุดສາหาะพยายาม ย่อมจะเป็นผลให้การบัญชาติงานของครูมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความสำคัญของขวัญในการบัญชาติงานดังที่กล่าวมาแล้วสามารถสรุปได้ว่า ขวัญที่ดีของบุคคลในหน่วยงานจะช่วยให้เกิดผลตั้งแต่ตัวผู้บัญชาติงานเอง และแก่หน่วยงานนั้นด้วย ทั้งนี้เพราะ

1. ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการบัญชาติงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน
2. ทำให้เกิดความรู้สึกของรักภักดีต่อหน่วยงาน

3. เป็นส่วนเกื้อหนุนให้คนปฏิบัติหน้าที่ด้านกรอบแห่งระบบเมียนของหน่วยงาน
4. ก่อให้เกิดความสามัคคี และการร่วมผลังในหมู่คณะ
5. เสริมสร้างความเข้าใจอันศรัทธาในหน่วยงานรวมกันโดยมายและ
วัฒนธรรมของหน่วยงาน
6. เกื้อหนุนและชูงใจให้สมาชิกของหมู่คณะเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินการค่างๆ
ของหน่วยงาน
7. ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นและศรัทธาในหน่วยงานที่คนปฏิบัติงานอยู่

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อปฏิบัติงานของครูในประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2509 บุญสิน จตุรฤทธิ์ ได้ทำการวิจัยเรื่องข้อปฏิบัติงานของครูในประเทศไทย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 1,215 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ครูที่โอนจากกระทรวงศึกษาธิการ มาสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพ กับครูเทศบาลนครกรุงเทพ ใหญ่ ผลการวิจัยพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน คือ

1. เกี่ยวกับความยุกพันของครูที่มีต่อเทศบาลนครกรุงเทพ ครูมีความรู้สึกว่ามีฐานะและศักดิ์ศรีเท่ากัน มีความรู้สึกภาคภูมิใจในสังกัด มีความเห็นด้วยกับนโยบายโดยมายในการดำเนินงาน มีความตั้งใจในการทำงานตั้งแต่นาทีแรก เหตุผลก็มีรายได้ใบสู่เพียงพอ
2. เกี่ยวกับความรู้สึกของครูที่มีต่อการปกครองบังคับบัญชา ครูมีความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาดี ไม่มีความขัดแย้ง
3. เกี่ยวกับความรู้สึกของครูต่อความมั่นคงในหน้าที่การทำงาน ครูรู้สึกว่ามีความมั่นคงต่อไป
4. เกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อโอกาสและความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน ครูรู้สึกไม่กระหายน้ำ เหราจะมีความก้าวหน้าเหมือนกัน

ในปี พ.ศ. 2516 สุขุม นิตเซอร์ ได้ทำการวิจัยข้อปฏิบัติงานของบรรณาธิการ ในสังกัดกองโรงเรียนธุรกิจ กรมวิสาหกิจศึกษา ปีการศึกษา 2514 จำนวนตัวอย่างประชากร 199 คน ผลปรากฏว่า ข้อปฏิบัติของบรรณาธิการท่องสมบุคโรงเรียนสังกัดกองโรงเรียนธุรกิจ กรมวิสาหกิจศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง และมีแนวโน้ม เก็บดี และเมื่อพิจารณาความแตกต่างของข้อปฏิบัติในค้านสถานที่ทำงาน ภาระ เงินเดือน อายุ ไม่มีความแตกต่างกันแต่ประการใด ยกเว้นเรื่องเหตุซึ่งจากการศึกษาพบว่า ข้อปฏิบัติของบรรณาธิการ เหตุซึ่งกับเหตุที่ผูกันแน่แน่และต่อเนื่องกัน ได้ระบุข้อปฏิบัติ

บรรณาธิการนั้น ปรากฏว่าองค์ประกอบในด้านความสะดวกสบายในการทำงาน ความพอใจในการทำงาน ภาระความรับผิดชอบ น่าจะมีส่วนสำคัญที่จะส่งเสริมความรู้สึกต่อข่าวดีในการทำงานของบรรณาธิการมากน้อย ตามลักษณะ

ในปี พ.ศ. 2519 ประธาน จันทร์เจริญ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ข่าวดีในการปฏิบัติงานของอาจารย์ในวิทยาลัยครุ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรจากอาจารย์ในวิทยาลัยครุ ทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค จำนวน 480 คน จาก 15 วิทยาลัย วิทยาลัยละ 32 คน โดยแยกเป็นอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนอย่างเดียว 16 คน และอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนและบริหารด้วย 16 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์ที่ทำหน้าที่บริหารและสอนมีข่าวดีในการปฏิบัติงานในระดับสูงกว่าอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว
2. อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวิทยาลัยครุส่วนภูมิภาคมีข่าวดีในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงกว่าอาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวิทยาลัยครุส่วนกลาง
3. สภาพนิเวศในการปฏิบัติงานของอาจารย์ในวิทยาลัยครุอยู่ในระดับปานกลาง

ในปี พ.ศ. 2519 มนูญ เอี่ยมวิจัย ได้ทำการวิจัยข่าวดีในการปฏิบัติงานของครุโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา ๖ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 711 คน ประกอบด้วย ครุประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 356 คน สังกัดกรมสามัญ 175 คน และสังกัดเทศบาล 175 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. บัจจัยที่ทำให้ข่าวดีในการปฏิบัติงานของครุโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา ๖ อยู่ในระดับสูงได้แก่ความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน การระบุตัวเอง เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา สถานภาพและการยอมรับ นับถือ

บัจจัยที่ทำให้ข่าวดีในการปฏิบัติงานของครุอยู่ในระดับค่า ได้แก่ สวัสดิการในหน่วยงาน ความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน และสภาพการปฏิบัติงาน

2. ระดับขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา ๖ อยู่ในระดับปานกลาง

3. สังกัดของโรงเรียนที่ค่างกัน มีผลทำให้ความรู้สึกของครูค่อนข้างจัดที่มีอิทธิพลต่อขวัญในการปฏิบัติงาน ในด้านของนโยบายและการบริหาร การติดต่อสื่อสารระหว่างสารอย่างเพียงพอ ความสามารถของผู้ร่วมงาน การระบุคัว เอง เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ความมั่นคงในการทำงาน และความพึงพอใจในหน่วยงาน แตกต่างกัน

4. อายุราชการของครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา ๖ โดยส่วนรวมไม่มีผลทำให้ความรู้สึกของครูค่อนข้างจัดที่มีอิทธิพลต่อขวัญในการปฏิบัติงาน ในเรื่องความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน ความเป็นมีครและความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงาน ความเป็นมีครและความร่วมมือของผู้ร่วมงาน โอกาสก้าวหน้า และสวัสดิการในหน่วยงานแตกต่างกัน

5. รุ่นของครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา ๖ โดยส่วนรวมมีผลทำให้ความรู้สึกของครูค่อนข้างจัดที่มีอิทธิพลต่อขวัญในการปฏิบัติงาน ในเรื่องความเป็นมีครและความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา โอกาสก้าวหน้า การระบุคัว เอง เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน และความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงานแตกต่างกัน

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ช่วง เดือนกุล ได้ทำการวิจัยเรื่องขวัญในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนอาชีวศึกษา จำนวน ๓๑ แห่ง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน ๗๕๙ คน แบ่งเป็น ๒ กลุ่มคือ กลุ่มผู้บริหารและสอนจำนวน ๘๙ คน และกลุ่มครูที่ทำหน้าที่สอนอย่างเดียว จำนวน ๖๗๐ คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้ทำหน้าที่บริหารและสอนมีระดับขวัญสูงกว่าครูที่สอน เพียงอย่างเดียว
2. ผลการเปรียบเทียบขวัญในการปฏิบัติงานของครูที่สอนวิชาชีพและวิชาสามัญ ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน
3. ขวัญของครูโรงเรียนรายวิชาอาชีวศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ บัลลร์ ห่อสุจลก ได้ทำการวิจัยเรื่องขวัญของครูแบบแนวโน้มในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดโรงเรียนรัฐบาล กรมสามัญศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูแบบแนวโน้มในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน ๒๔๓ คน ผลการวิจัยพบว่า ขวัญของครูแบบแนวโน้มในระดับปานกลาง องค์ประกอบของขวัญของครูแบบแนวโน้ม เรียงตามลำดับความสำคัญ คือ ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับนักเรียน ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน สภาพความ

พึงพอใจในงาน เงินเดือน โอกาสก้าวหน้า สวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงาน
ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานและความเห็นชอบของปริมาณงานที่รับมีดีชอบ

ในปี พ.ศ. 2520 จำนวน ชั้นปี ได้ทำการวิจัยเรื่อง บังคับที่ส่งผลต่อข้อบัญญัติของ
อาจารย์ในวิทยาลัยครุ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยครุส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน
420 คน ผลของการวิจัย พบว่า ข้อบัญญัติของอาจารย์ในวิทยาลัยส่วนภูมิภาคสูงกว่าวิทยาลัยของอาจารย์
ในวิทยาลัยครุส่วนกลาง บังคับที่ส่งผลต่อข้อบัญญัติของอาจารย์ในระดับสูง ได้แก่ สวัสดิการของ
วิทยาลัย ส่วนบังคับที่ส่งผลต่อข้อบัญญัติของอาจารย์ในระดับต่ำ ได้แก่ อิทธิพลทางด้านวิชาการจาก
ชุมชน และข้อบัญญัติของอาจารย์ในวิทยาลัยครุไม่แตกต่างกันตามเพศ อายุ ภูมิ สถานภาพสมรส
ประสบการณ์ในการสอนและรายได้

ในปี พ.ศ. 2521 มีงบประมาณ ยอดคงเหลือ ได้ทำการวิจัยข้อบัญญัติในการปฏิบัติงานของครุ
โรงเรียนราษฎร์ ในสังกัดกองทัพบก โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากครุโรงเรียนราษฎร์ในสังกัด
กองทัพบก จำนวน 233 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ครุที่ทำหน้าที่บริหารและสอนมีข้อบัญญัติในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงกว่าครุที่ทำหน้าที่
สอนเพียงอย่างเดียว
2. ครุที่ทำหน้าที่อยู่ในโรงเรียนราษฎร์ ในสังกัดกองทัพบกส่วนกลางมีข้อบัญญัติในการ
ปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงกว่าครุที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในส่วนภูมิภาค
3. สภาพข้อบัญญัติในการปฏิบัติงานของครุในโรงเรียนราษฎร์สังกัดกองทัพบกอยู่ในระดับ
ค่อนข้างสูง

ในปี พ.ศ. 2521 อาศัย สำรวจความพึงพอใจ ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาข้อบัญญัติของครุ
ประชาชนราย จังหวัดสุไหทัย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากครุโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกองทักร
บริหารส่วนจังหวัดสุไหทัย จำนวน 699 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อบัญญัติในการปฏิบัติงานของครุประชาชนรายจังหวัดสุไหทัยอยู่ในระดับปานกลาง
2. ข้อบัญญัติในการปฏิบัติงานของครุประชาชนรายจังหวัดสุไหทัยที่ทำหน้าที่บริหารและสอน
สูงกว่าครุที่ทำหน้าที่สอนเพียงอย่างเดียว
3. ข้อบัญญัติในการปฏิบัติงานของครุประชาชนรายจังหวัดสุไหทัยที่ค่างกันในอาชญากรรม
มีความแตกต่างกัน ครุที่มีอาชญากรรมมากมีระดับข้อบัญญัติในการปฏิบัติงานสูงกว่าครุที่มีอาชญากรรมน้อย
4. ข้อบัญญัติในการปฏิบัติงานของครุประชาชนรายจังหวัดสุไหทัย ที่ค่างกันในวุฒิทางครุ
แยกค่างกัน ครุที่มีวุฒิตามที่มีระดับข้อบัญญัติสูงกว่าครุที่มีวุฒิสูง ครุที่มีวุฒิปริอุปยาตรีมีข้อบัญญัติอยู่ในระดับต่ำที่สุด

5. ขวัญในการปฏิบัติงานของครูประชานาลจังหวัดสุโขทัยที่แยกค้างกัน ตามระดับเงินเดือน ครูที่มีระดับเงินเดือนสูงจะมีขวัญดีกว่าครูที่มีระดับเงินเดือนต่ำ

6. ขวัญในการปฏิบัติงานของครูประชานาลจังหวัดสุโขทัย ในโรงเรียนที่อยู่ในเขตเมืองหรืออ่าเภอ มีขวัญสูงกว่าครูที่สอนในโรงเรียนที่อยู่ในที่กันดาร

ในปี พ.ศ. 2521 สุนน พรงค์อินทร์ ได้ทำการวิจัย เรื่องขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนรายวันเบรียณ เทียนกันครูโรงเรียนรัฐบาล โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากครูโรงเรียนรายวันที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 102 คน ครูโรงเรียนรัฐบาลที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 108 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด 210 คน ผลการวิจัยพบว่า ขวัญของครูโรงเรียนรายวันสูง 26.5 % ขวัญต่ำ 73.5 % ขวัญของครูโรงเรียนรัฐบาลสูง 57.4 % ขวัญต่ำ 42.6 % จากการศึกษาครุ 2 ประเกท ครูชายมีขวัญดีกว่าครูหญิง และขวัญมีความสัมพันธ์กับตัว เป้าเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้

ครูโรงเรียนรายวัน ได้แก่ ตัวเฝร์ค้านนโยบายในการบริหารงาน ความยุติธรรมของอัตราเงินเดือน สวัสดิการ โอกาสก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน ความมั่นคงของงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา การติดต่อสื่อสารภายในโรงเรียน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน

ครูโรงเรียนรัฐบาล ได้แก่ ตัวเฝร์ค้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานมีความสำคัญเท่ากับโอกาสก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน นโยบายในการปฏิบัติงาน ความมั่นคงของงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา สวัสดิการ ความยุติธรรมของอัตราเงินเดือน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน การติดต่อสื่อสารภายในโรงเรียน

ในปี พ.ศ. 2521 บูรณะสิงห์ (Buranasing 1978: 6425-A) ได้ทำการวิจัย เกี่ยวกับขวัญของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยเปิด และมหาวิทยาลัยมีดิในประเทศไทย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ขวัญของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเปิดและมหาวิทยาลัยมีดิ มีระดับไม่แยกค้างกัน
2. ขวัญของอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงไม่แยกค้างกัน
3. เพศ และปัจจัยทางการผู้สอนไม่มีผลต่อระดับขวัญของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย
4. เงินเดือนมีผลต่อระดับขวัญของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยอย่างมาก
5. ความแตกต่างของสถาบันที่เข้าการศึกษามา ไม่มีผลต่อขวัญของอาจารย์โดยส่วนรวม แต่มีผลต่อองค์ประกอบด้านความพึงพอใจในการสอน และการสนับสนุนด้านการศึกษา

๖. ระดับขวัญของอาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับเกณฑ์ปัจจัยของขวัญของกลุ่มครูในโรงเรียนมัธยมของสหรัฐอเมริกามีความแตกต่างกัน

ในปี พ.ศ. 2522 พิทยา นวฤทธิ์ ได้ทำการวิจัย เรื่องขวัญของครูเกย์คราในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคกลาง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูเกย์คราที่ทำ การสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคกลางทั้งหมด 26 แห่ง จำนวนครูเกย์ครา 348 คน ผลการศึกษา พบว่า ขวัญของครูเกย์คราอยู่ในระดับปานกลาง องค์ประกอบที่มีระดับขวัญสูง ๕ อันดับแรก คือ การอุทิศตนเพื่องาน การยอมรับนับถือ ความมั่นคงปลอดภัย ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชน และความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน ความล้ำดับ

ในปี พ.ศ. 2523 กล้า ทองขาว ได้ทำการวิจัย เรื่อง มัจฉัยที่ส่งผลต่อขวัญของ อาจารย์โรงเรียนสาธิค มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากอาจารย์โรงเรียน สาธิค มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ทั้งหมดจำนวน 208 คน ผลการวิจัยพบว่า

มัจฉัยที่ส่งผลต่อขวัญของอาจารย์เรียงตามลำดับความสำคัญ 10 ลำดับ ได้แก่ ความ พึงพอใจต่องานที่ปฏิบัติ ความก้าวหน้าและการเลื่อนตำแหน่ง สถานภาพและการได้รับการยอมรับ สัมพันธภาพระหว่างคณะอาจารย์ สิ่งอ่านวิเคราะห์ความสะท้อนและสวัสดิการ ความเชื่อมั่นและนับถือในตัว ผู้บริหาร การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ความมั่นคงปลอดภัย ความเพียงพอของรายได้ และการสนับสนุนทางค้านการศึกษาจากชุมชน

ในปี พ.ศ. 2524 สุชาติ วิภาสอรัส ได้ทำการวิจัย เรื่อง ขวัญในการปฏิบัติงานของ ครูทดลองศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรจากครู ทดลองศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานครในเขตชั้นในและเขตชั้นนอก จำนวน 170 คน ผลการวิจัยพบว่า

ขวัญของครูทดลองศึกษาอยู่ในระดับสูง ได้แก่ ความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน ความเชื่อมั่นในการบริหารของผู้บังคับบัญชา โอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ความสัมพันธ์อันดี ในหน่วยงาน การมีโอกาสได้ร่วมกำหนดนโยบาย การยอมรับเพื่อนร่วมงาน

ขวัญของครูทดลองศึกษาอยู่ในระดับดี ได้แก่ ความพึงพอใจในสภาพการทำงาน สวัสดิการ ในการทำงาน การได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม

ขวัญของครุพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษากรุงเทพมหานครในเขตชั้นในและเขตชั้นนอกไม่แตกต่างกัน

ในปี พ.ศ. 2525 สมศักดิ์ คงเที่ยง ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเกี่ยวกับขวัญกำลังใจของครุอาจารย์ในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครุอาจารย์ที่สอนอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร 24 โรงเรียน จำนวน 1,472 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. มีผู้มาเรื่องขวัญกำลังใจของครุอาจารย์ที่สอนอยู่ในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร นั้น บัดจะเกี่ยวข้องกับภาวะกดดันของลังค์ หลักสูตร เงินเดือน ปริมาณการสอน และสถานภาพของครุ

2. เพศ อายุ เงินเดือน ประสบการณ์การสอน สาขาวิชาที่สอน สถานภาพทางการสมรส พื้นฐานทางครอบครัว และสถานที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับระดับขวัญกำลังใจของครุอาจารย์

ในปี พ.ศ. 2528 ไหళร์ บทพันธ์ ได้ทำการวิจัยเรื่องขวัญในการปฏิบัติงานของครุพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำกัดจากครุพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 352 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ขวัญในการปฏิบัติงานของครุพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับสูง

2. ขวัญในการปฏิบัติงานของครุพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตอ่าเภอเมือง และครุพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษานอกเขตอ่าเภอ เมืองไม่แตกต่างกัน

3. ขวัญในการปฏิบัติงานของครุพลศึกษาชาย กับครุพลศึกษาหญิงที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่แตกต่างกัน

ในปี พ.ศ. 2529 ชัยชาติ ศรีทรง ได้ทำการวิจัยเรื่อง บังจัยที่ส่งผลต่อขวัญของครุประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท โดยใช้กลุ่มตัวอย่างครุประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดชัยนาท จำนวน 320 คน ผลการวิจัยพบว่า บังจัยที่ส่งผลต่อขวัญของครุประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท เรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ สัมพันธภาพของบุคลากรในโรงเรียน การมีส่วนร่วมในการบริหาร สถานภาพและการ

ยอมรับนับถือ ความเชื่อมั่นและนับถือในศักย์อิทธิพล ความพึงพอใจในการทำงาน การกิจในหน้าที่ที่รับผิดชอบ ความมั่นคงปลอดภัย ความก้าวหน้า สภาพการปฏิบัติงาน สวัสดิการ ความเพียงพอของรายได้

ในปี พ.ศ. 2529 พชรินทร์ จินดาหลวง ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ด้วยประกลับที่สัมผัสร์กับนักวิจัยในการปฏิบัติงานของครุภรณ์สามัญศึกษา ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,250 คน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีปริมาณผลกระทบของผลทางตรงและผลทางอ้อมค่อนข้างสูงในระดับสูง เรียงตามลำดับความมากน้อยได้ดังนี้ คือ (1) สภาพการปฏิบัติงาน (2) มนุษยสัมผัสร์กับเพื่อนร่วมงาน (3) สภาพชุมชนรอบ ๆ โรงเรียน (4) บุคลิกภาพของครุให้ผู้ด้านความรับผิดชอบ (5) ทัศนคติค่อนข้างร้อน ๆ โรงเรียน (6) ทัศนคติค่อนข้างร่วมงาน (7) บุคลิกภาพของครุให้ผู้ด้านการมีอำนาจ อิทธิพล (8) บุคลิกภาพของครุให้ผู้ด้านการเข้าสังคม (9) บุคลิกภาพของครุให้ผู้ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (10) ทัศนคติค่อนข้างเรียน (11) ทัศนคติค่อนข้างซึ้ง

๓. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักวิจัยในการปฏิบัติงานของครุในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1953 แอนเดอร์สัน (Anderson 1953: 696) ได้ทำการวิจัยเรื่อง นักเรียนของครุกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน พบว่า ครุที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนสูง จะมีนักวิจัยอยู่ในระดับสูงกว่าครุที่ทำการสอนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนค่า

ในปี ค.ศ. 1963 สตрайคแลนด์ (Strickland 1963: 4589-4599) ได้ทำการวิจัย เกี่ยวกับนักวิจัยในการปฏิบัติงานของครุ พบว่าบัณฑิตที่มีแนวโน้มที่จะทำให้นักวิจัยในการปฏิบัติงานของครุสูง ได้แก่ ความร่วมมือและการช่วยเหลือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและวัสดุอุปกรณ์ซึ่งกันและกันในระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้วยกัน ครุให้ผู้ด้านความร่วมมือและความช่วยเหลือผูกครองให้ความสนใจและร่วมมือด้วยเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างเพียงพอ ครุมีอิสระในการสอนนักเรียน นักเรียนให้การยอมรับนักวิจัยโดย นักเรียนมีความร่วมมือและสนับสนุนจากครุให้ความสนใจงานของโรงเรียน ผู้บังคับบัญชาให้ความช่วยเหลือ การจัดโรงเรียนดีและมีนโยบายที่แน่นอน สรุปบัณฑิตที่ทำให้นักวิจัยในการปฏิบัติงานของครุ ได้แก่ มีความไม่สมบายนี้ที่อยู่กับนักเรียนตลอดวัน ทำงานในหน้าที่ดุรการ ขาดความร่วมมือและสนับสนุนจากครุให้ผู้ด้านความร่วมมือ

กับหน้าที่ งานการสอนมากเกินไป รายได้ต่ำ ขาดความร่วมมือและความสนใจจากผู้ปกครอง ระเบียนวินัยของนักเรียนไม่ดี มีเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ไม่เพียงพอ

ในปี ค.ศ. 1966 นาเปียร์ (Napier 1966: 1228-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ ข้อบกพร่องในกระบวนการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในเน布拉สกา (Nebraska) ทุกห้องเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 789 คน ผลการวิจัยพบว่า บังจัดที่ทำให้ข้อบกพร่องในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงนั้นมี 13 ประการด้วยกัน ได้แก่ (1) ความล้มเหลวที่จะรับรู้ความต้องการของนักเรียน (2) ความสำนึกรอในการสร้างความเชื่อมั่นของผู้เรียน (3) ครูได้รับการสนับสนุนให้ปฏิบัติงานระเบียนวินัย (4) ครูได้รับโอกาสให้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย (5) การจัดทำวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอันวยความสะดวกให้อย่างเพียงพอ (6) การจัดทำเครื่องมือเครื่องใช้ในการสอนอย่างเพียงพอ (7) งานสอนหมายงานสอนให้เหมาะสมกับความรู้ที่ได้ศึกษาอบรมมา (8) ครูได้รับความยุติธรรมและมีความเป็นธรรมในการสอนหมายงานกิจกรรมนอกห้องเรียน (9) มีการอบรมครูประจำจ่ากการ (10) ความมั่นคงในหน้าที่การงาน (11) การมีนิยามให้ล้าให้อย่างเพียงพอ (12) การจัดการสอนให้ครูอย่างเป็นธรรมและยุติธรรม (13) ครูได้รับเงินเดือนในอัตราที่เท่าเทียมกับอาชีพอื่นที่จบการศึกษามาในระดับเดียวกัน

ในปี ค.ศ. 1970 บรีเมอร์ (Breamer 1970: 574-A) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับบังจัดที่ส่งผลต่อบรรดุณของครูในโรงเรียนประถมศึกษา ในรัฐแยร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา พบว่า สิ่งที่ทำให้ครูบรรดุณติด คือ การให้โอกาสแก่ครูได้ปฏิบัติงานร่วมกับครูใหญ่ การได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการ ด้วยกัน การได้รับการยอมรับในความสำเร็จและการเอาใจใส่จากเพื่อนครู สิ่งที่ทำให้ครูบรรดุณไม่ติด คือ ครูมีส่วนในการวางแผนนโยบาย การประชุมคณะกรรมการวางแผน การรักษาและเบียนวินัยของโรงเรียน และครูใหญ่ไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ครู

ในปี ค.ศ. 1971 ริชาร์ด (Richard 1971: 3838-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ ข้อบกพร่องในการปฏิบัติงานของครู พบว่า บังจัดที่ส่งผลต่อบรรดุณของครูประกอบด้วย ความสามัคคีของครู กับครูใหญ่ ความพอใจในการสอน ความสามัคคีในหมู่ครู เงินเดือน ชื่อในวงการสอน สาระสำคัญของหลักสูตร สถานภาพของครู การสนับสนุนทางด้านการศึกษาของชุมชน ความกอดตันจากชุมชน สิ่งอันวยความสะดวก และการบริหารโรงเรียน

ในปี ค.ศ. 1971 เบอร์เกธ (Bergeth 1971: 6298-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ ข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครูที่ค่าไถนาเหนือ (North Dakota) ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 545 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูที่มีประสบการณ์สอนนานจะมีข้อวิจัยในการทำงานสูง
2. ครูที่มีความสัมพันธ์อันดีกับครูใหญ่ มีความพึงพอใจในงานสอน มีวัสดุอุปกรณ์อย่างเพียงพอ และได้รับความช่วยเหลือจากผู้ชุมชน จะมีข้อวิจัยในการปฏิบัติงานสูง
3. ครูที่ทำการสอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีระดับข้อวิจัยในการปฏิบัติงานสูงกว่าครูที่ทำการสอนในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่มีความพึงพอใจในงานสอนและสถานภาพของครู รวมทั้งมีวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอจะทำให้ข้อวิจัยในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง

ในปี ค.ศ. 1973 เบนเดอร์ (Bender 1973: 3984-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ ข้อวิจัยของครูโรงเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับครูใหญ่ เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้ข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครูสูงหรือค่า
2. ความสัมพันธ์ระหว่างคณะครู เป็นสิ่งสำคัญรองลงมา
3. อายุ และประสบการณ์ในการสอนของครู มีความสัมพันธ์กับข้อวิจัยของครู

ในปี ค.ศ. 1974 ไฮเวลล์ (Howell 1974: 7488-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ ข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของคณะครูโรงเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครูมักจะสูงเมื่อครูใหญ่ยังคงการประชาธิปไตย สนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และได้พบว่าข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครูจะสูง เมื่อครูใหญ่มีคุณสมบัติในทางวิชาชีพ นับถือค่าและความสำคัญของคนทุกคน ให้ความนับถือและสร้างเสริมแก่ผู้สมควรจะได้รับ และไม่ลังเลใจที่จะให้ความช่วยเหลือเด็กให้ประสบความสำเร็จ

ในปี ค.ศ. 1974 ซาเตนเตส (Satentes 1974: 3361A-3362A) ได้ทำการ วิจัยเกี่ยวกับข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน ๕ ตำบล ในจังหวัดไกนาบารู (Cotabaru) ประเทศฟิลิปปินส์ ผลการวิจัยพบว่า

1. สักษะพิเศษทางส่วนตัว สังคม และเศรษฐกิจของครูไม่มีความแยกค้างกัน ในคำ เฉลี่ยของนักเรียน การบัญชีด้านความ น่าเชื่อถือในเรื่อง ความสามัคคีระหว่างครู สิ่งอ่านว่าความ สะท้อนและริการของโรงเรียน

2. ครูที่เลือกอาชีพสอนเป็นอันดับแรกโดยไม่คำนึงถึงโรงเรียนนักเรียนนักเรียนมีความต้องการบัญชีด้านความ ชุ่งกว่า ครูที่ไม่ได้เลือกอาชีพสอนเป็นอันดับแรก

3. นักเรียนในการบัญชีด้านความ เป็นผลิตผลสัมภันธ์คือหัวหน้าห้องจิตใจและอารมณ์ของครู ที่มี ต่อองค์ประ掏ของงาน การบัญชีนิเทศและการจูงใจ จะเป็นปัจจัยที่สัมภันธ์กับองค์ประ掏ของงาน

4. ความต้องการในความ ช่วยเหลือ ความต้องการในประ เดินที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในการ บัญชีด้านตั้งคือไปน้ำดื่ม การสามัคคีกับครูใหญ่ ความพึงพอใจในการสอน ความสามัคคีระหว่างครู เงินเดือน สถานภาพของครู การได้รับความช่วยเหลือ การศึกษาของผู้ชุมชน หลักสูตร และ พฤติกรรมของครูใหญ่

ในปี ค.ศ. 1975 กลอสเตอร์ (Gloster 1975: 5074-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ นักเรียนในการบัญชีด้านของอาจารย์ในวิทยาลัยชุมชนที่เลือกแล้ว และวิทยาลัยเทคโนโลยี ไทยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 632 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนในการบัญชีด้านความ เป็นผลของ เหตุการณ์ที่แพร่ระบาด โรค ไข้หวัดใหญ่ และสามารถ นิยามได้ตามหลักจิตวิทยา

2. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีผลต่อนักเรียนในการบัญชีด้านของอาจารย์ คือ การสนับสนุน คณะอาจารย์ของผู้บริหาร การไม่สนับสนุนคณะอาจารย์ขององค์การทั้งสถาบัน ผลอัน เกิดค่อนข้างศักดิ์สิทธิ์

3. ระดับนักเรียนในการบัญชีด้านความ เป็นผลจากทบทวน เทื่อนจากปริญญาสูงสุดที่คณะอาจารย์ ได้รับ ประสบการณ์ในการสอน การทำการสอนในสาขาวิชาที่ตนได้ฝึกฝนมา เท่านั้น ปรัชญาในการ ปกครองและการเข้าถึงคณะอาจารย์ของผู้บริหาร

4. ระดับนักเรียนในการบัญชีด้านความ ของสมาชิกคณะอาจารย์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ในปี ค.ศ. 1979 ลาทรอป (Lathrop 1979: 2391-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ ความสัมภันธ์ระหว่างพฤติกรรมการขาดงานของครูกับนักเรียนในการบัญชีด้านความ นักเรียน ที่มีความสัมภันธ์กับนักเรียน ผลการวิเคราะห์ขึ้นค้น พบว่า พฤติกรรมการขาดงานกับนักเรียนในการบัญชีด้านความ ของครูไม่มีความสัมภันธ์กับ และการศึกษา ในขั้นตอนมาซึ่งศึกษาถึงความสัมภันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน มากกว่า ฯ ของครู พบว่า

1. ความสัมพันธ์อันดีต่อกฎหมายเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครู ความสัมพันธ์อันดีต่อกฎหมาย จะทำให้เกิดความแข็งค่าทางระหว่างหฤติกรรมทางงาน และข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครู ครูที่ขาดงานน้อยจะมีข้อวิจัยสูงกว่าครูที่ขาดงานมาก

2. เทศเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครู คือ เทศที่ยังมีข้อวิจัยในการปฏิบัติงานสูงกว่าเทศชาย

3. ระดับชั้นที่สอน เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครู ครูผู้สอนในระดับประถมมีข้อวิจัยในการปฏิบัติงานสูงกว่าครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษา

4. อายุและความสำคัญต่อข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครู ครูที่มีอายุมากมีแนวโน้มว่าจะมีข้อวิจัยในการปฏิบัติงานสูงกว่าครูที่มีอายุน้อย

ในปี ค.ศ. 1981 ออลเรด (Allred 1981: 4218-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างข้อวิจัยของครูกับผู้นำในการบริหารของครูใหญ่ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 492 คน ซึ่งเป็นผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. ลักษณะผู้นำแบบผู้เริ่มกับผู้นำแบบเห็นใจผู้อื่น เป็นลักษณะผู้นำที่มีความสัมพันธ์กับข้อวิจัยของครู แต่ถ้าครูใหญ่ที่มีลักษณะผู้นำแบบเห็นใจผู้อื่นจะทำให้ครูมีระดับข้อวิจัยสูงกว่าครูใหญ่ที่มีลักษณะเริ่ม

2. ครูที่มีอายุมากมีแนวโน้มว่าจะมีข้อวิจัยสูงกว่าครูที่มีอายุน้อยกว่า

3. ครูที่สูงอายุมีแนวโน้มที่จะยอมรับครูใหญ่ที่มีลักษณะผู้นำแบบผู้เริ่มมากกว่าแบบเห็นใจผู้อื่น

4. ครูผู้ชายมีแนวโน้มที่จะยอมรับ ครูใหญ่ที่มีลักษณะผู้นำทั้ง 2 แบบมากกว่าครูผู้หญิง

5. ระดับข้อวิจัยของครูมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นตามจำนวนบุคคลที่ทำงาน

ในปี ค.ศ. 1982 โกริน (Gowin 1982: 1366A-1367A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครูในรัฐอิลลินอยส์ตอนใต้ ผลการวิจัยพอสรุปได้ว่า

1. ครูหญิงมีข้อวิจัยในการปฏิบัติงานสูงกว่าครูชาย

2. ข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสูงกว่าข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา

3. ความสัมพันธ์ของครูกับอาจารย์ใหญ่หรือผู้อำนวยการ มีผลต่อข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครู

4. ความสัมพันธ์กับบุคคลมีผลมากที่สุดต่อองค์ประกอบของข้อวิจัยในการปฏิบัติงาน

5. ครูในโรงเรียนที่อยู่นอกเมืองหรือชนบทมีข้อวิจัยในการปฏิบัติงานค่อนข้างมากกว่า เกณฑ์ปกติ

6. ความขัดแย้งในเรื่องความเชื่อวัฒนธรรม ขนาดของโรงเรียนและเงินเดือน ในมีผลต่อข้อวัตถุในการปฏิบัติงาน

7. ความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพ และความไม่เจริญก้าวหน้าในวิชาชีพ มีผลต่อข้อวัตถุในการปฏิบัติงาน

ในปี ก.ศ. 1986 ซูซาน (Suzanne 1986: 361A-362A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาข้อมูลในการปฏิบัติงานของครูในรัฐเทนเนสซี ซึ่งข้อมูลในการปฏิบัติงานของครูที่ต้องการวัดประกอบด้วยปัจจัยดังนี้ ความสัมพันธ์ของครูกับอาจารย์ใหญ่ ความพึงพอใจกับงานด้านการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มครู เงินเดือนที่ได้รับ จำนวนชั่วโมงที่สอน เนื้อหาหลักสูตร สถานภาพของครู ชุมชนกับการสนับสนุนการศึกษา เครื่องอ่านวิเคราะห์ความสัมภាពและบริการของโรงเรียน ความกอดคืนของชุมชน โดยการเปรียบเทียบข้อมูลในการปฏิบัติงานของครูระหว่าง เพศ กลุ่มอายุ และระดับการศึกษา ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

1. ระดับข้อวัตถุในการปฏิบัติงานของครูในภาคตะวันออก ภาคกลาง และภาคตะวันตกของรัฐเทนเนสซี ในมีความแตกต่างกัน ยกเว้นในเรื่องความสัมพันธ์ของครูกับผู้บริหารที่มีความแตกต่างกัน

2. ระดับข้อวัตถุในการปฏิบัติงานของครูที่มีอายุมากกว่า 40 ปี อายุ 40 ปี และอายุสูงกว่า 40 ปี ในมีความแตกต่างกัน ยกเว้นในเรื่องเงินเดือนที่ได้รับที่มีความแตกต่างกัน

3. ข้อวัตถุในการปฏิบัติงานของครูชายและหญิง ในมีความแตกต่างกัน ยกเว้นในเรื่องความสัมพันธ์ของครูกับอาจารย์ใหญ่ จำนวนชั่วโมงที่สอน เครื่องอ่านวิเคราะห์ความสัมภាព และการบริการของโรงเรียนที่มีความแตกต่างกัน ครูชายมีความติดเท้นทางด้านบวกมากกว่าครูหญิง

4. ข้อวัตถุในการปฏิบัติงานของครูในระดับการศึกษาค่าว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท สูงกว่าปริญญาโท ในมีความแตกต่างกัน

4. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อวัตถุในการปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวกับตัวบุคคลที่ผู้รับผิดชอบมาศึกษา

4.1 แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ จันวนะเสนอความทั้งหมดต่อไปนี้

4.1.1 ความหมายของลักษณะสำคัญของทัศนคติ

4.1.2 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติอ่อนไหวชีพ

4.1.3 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติอ่อนไหวชีพ

4.1.4 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติอ่อนไหวชีพ ฯ โรงเรียน

4.1.5 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติอ่อนไหวชีพเพื่อนร่วมงาน

4.1.1 ความหมายและลักษณะสำคัญของทัศนคติ

ทัศนคติ เป็นตัวแปรที่มีองค์ประกอบอยู่ที่สับซ้อนมากหมายเป็น สภาพจิตหรืออารมณ์ของบุษย์ เป็นความโน้มเอียงทางด้านจิตใจภายในที่จะส่งผลออกมายังทางด้าน พฤติกรรม ทั้งนี้ต้องอาศัยพื้นฐานหลังที่มีอยู่เดิม ข้อเท็จจริงที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและแนวโน้ม อนาคต ซึ่งนักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของทัศนคตินี้ไว้หลายท่านดังนี้

อลพอร์ต (Allport 1967 : 3) กล่าวว่าทัศนคติเป็นสภาพความ พร้อมของจิตใจและประสาท เกิดจากการได้รับประสบการณ์ชิงมีผลโดยตรงต่อการยอมรับของ บุคคลต่อสรรพสิ่งและสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น

希ลการ์ด (Hilgard 1962 : 564) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง พฤติกรรมหรือความรู้สึกครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ต่อแนวความนิยมคิดหรือต่อสภาพการณ์ใด ๆ ในทางเข้าหาหรือออกจากท่าทาง และเป็นความพร้อมที่จะยอมรับในทางที่เออน เอียงไปในลักษณะ เดิม เมื่อได้พบกับสิ่งดังกล่าวนั้นอีก

อนาสตราช (2519 : 480) ได้กล่าวว่า มักมีสู่ให้คำจำกัดความของ ทัศนคติว่า เป็นความโน้มเอียงที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองสิ่ง เร้าที่ก้าหนดให้เป็นหัวก ฯ ในทางข้อมหรือ ไม่ชอบ เช่น เรื่องชาติ หรือกลุ่มเพื่อพันธ์ ประเพณีเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือสถาบันใดสถาบันหนึ่ง เป็นที่เห็นด้วยความค่าจ้างกับความ เรายังเกตุทัศนคติโดยตรงไม่ได้ ได้แต่สุ่มหากพึงจาก พฤติกรรมที่แสดงออกทางภาษาและไม่ใช่ภาษา ไม่ในทางของทัศนคติอาจกล่าวได้ว่า หมายถึงการ ตอบสนองต่อสิ่ง เร้าจ้าหัวหนึ่งอย่างสม่ำเสมอ ในทางปฏิบัติจริงทัศนคติมักยกพันธุ์กับสิ่ง เร้าทาง สังคมและการตอบสนองด้านอารมณ์มากที่สุด

จากความหมายข้างต้นอาจจะสรุปได้ว่า ทัศนคติ คือ สภาพความพร้อม ทางจิตใจ ซึ่งรวมถึงความคิดความรู้สึกและแนวโน้มที่จะยอมรับของของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ และสภาพการณ์ต่าง ๆ

ลักษณะสำคัญของทัศนคติ

ลักษณะสำคัญของทัศนคติ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. ทัศนคติ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลหาใช่ เป็นสิ่งที่ติดความแต่งก้า เนิคไม่

2. ทัศนคติ เป็นสภาพการทางจิตที่มีอิทธิพลต่อการคิดและการกระทำของบุคคล เป็นอันมาก เหราษัน เป็นส่วนประกอบที่กำหนดแนวทางไว้ว่า ถ้าบุคคลประสบสิ่งใดแล้วบุคคลนั้นจะมีที่ทำต่อสิ่งนั้นในลักษณะอันจำกัด

3. ทัศนคติ เป็นสภาพการทางจิตที่มีแนวโน้มค่อนข้างจะถาวรหอนิยมควรทึ้งนี้ เป็นจากแต่ละบุคคลมีการสะสม ประสบการณ์ การรับรู้ และผ่านการเรียนรู้มา เป็นอันมาก แต่ทัศนคติอาจมีการเปลี่ยนแปลง เป็นจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้ (Fishbein & Ajzen 1975 : 6)

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า ทัศนคติ เป็นสภาพทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะตอบสนองของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ และสภาพการณ์ต่าง ๆ ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ทัศนคติมีลักษณะค่อนข้างถาวร แต่อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ช้าอยู่กับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้ บุคลากรในหน่วยงาน ผู้บังคับบัญชา สภาพการปฏิบัติงาน เป็นต้น ทัศนคติ เป็นส่วนหนึ่งที่กำหนดข้อวัตถุในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ เพราะผลของการทัศนคติของบุคคลที่มีต่อองค์ประกอบของงานก่อให้เกิดความพึงพอใจในงาน ซึ่งความพึงพอใจในงานจะก่อให้เกิดข้อดีต่อองค์ประกอบในงาน (Blum อ้างใน Gilmer 1966 : 255)

4.1.2 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพ

อาชีพครู เป็นอาชีพที่มีเกียรติ ผู้ที่ประกอบวิชาชีพครุควรมีความภูมิใจในวิชาชีพของตน และมุ่งที่จะพัฒนาตนเองและเพื่อนร่วมอาชีพ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับจากสังคม และให้การบริการสังคม ให้อย่างมีประสิทธิภาพ (วิจัย สมมิตร 2529 : 7) เหราษาระ เป็นครูก็ต้น ไม่ใช่เพียงมีความรู้ด้านย่างเดียวเท่านั้น ย่อมช้าอยู่กับด้วยประสบการณ์หลายอย่าง เช่น ความสามารถทักษะ ประสบการณ์ และทัศนคติ เป็นต้น ชน ภูมิภาค ได้อ้างถึงว่าครูที่มีความรู้หากขาดทัศนคติที่ดีต่อการสอนแล้วย่อมจะเป็นครูที่ดีไม่ได้ (ชน ภูมิภาค 2516 : 156) ทั้งนี้ เหราษะดับความมุ่งหมาย ท่าทีและความตั้งใจในการทำงานขึ้นอยู่กับทัศนคติ เป็นองค์ประกอบที่สามารถเสริมสร้าง หรือหักล้างแรงขัน (Drive) แรงจูงใจ (Motive) ในกระบวนการของบุคคลได้

(Hilgard 1962 : 564) จึงเชื่อได้ว่าทัศนคติเป็นคุณภาพหนึ่งที่สำคัญที่ช่วยให้ครูประสมความสัมภัยหรือล้มเหลวในการปฏิบัติงานได้ (Triandis 1971 : 143) นั่นคือ ทัศนคติที่ต้องเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้คนเรามีข้อดีและก่อสร้างใจดี (สนับสนุนในทรัพยากรัฐ 2529 : 28-30) นอกจากนี้ ဂูเรียน (Guion 1961 : 303-304) ได้รวมรวมคำจำกัดความของค่าว่าด้วยวัฒนธรรม กล่าวว่า ข้อดีของการสะสมทัศนคติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานเข้าไว้ด้วยกัน (Collection of Job-related attitudes)

นอกจากนี้งานวิจัยที่สนับสนุนถึงทัศนคติที่มีผลต่อความพึงพอใจและข้อดีใน การปฏิบัติงาน เช่น ไอดีเยอร์ (Yoder 1959 : 445) ได้กล่าวถึง ข้อดีในการทำงานว่า เป็นองค์ประกอบแห่งพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานที่แสดงออกในรูปของความรู้สึก เชิงเมื่อรวมกันแล้ว จะแสดงออกให้ทราบถึงความรู้สึกของผู้ปฏิบัติงานที่มีต่องานนั้น ๆ เชิงสอดคล้องกัน ผู้สอน ชันธ์ไชย (2517 : 445) ที่ว่าก้าสังข์วัฒน์เป็นสภาพทางจิตใจ ความรู้สึกท่าที พฤติกรรมหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในการทำงาน หรือกล่าวคือ ก้าสังข์วัฒน์ในการทำงานของบุคคลการ หรือกลุ่มบุคคลที่ต้องทัศนคติที่บุคคลนั้นมีต่อสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในการทำงาน และสุรังค์ โค้กกระฤทธ (2514 : 373-375) ได้กล่าวว่า วิธีการสร้างข้อดีที่วิธีหนึ่งก็คือ การสร้างทัศนคติที่ต้องงาน

นอริ (Mori 1966 : 174-179) ได้ท่าทางวิเคราะห์มีจังหวะต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรือกเป็นครูของนักศึกษามหาวิทยาลัยมิชิแกนที่เรียนจบภาควิชาบังคับแล้ว มี ด้วยประกลบตัวที่ใช้พิจารณาทัศนคติต่อวิชาชีพครูในด้าน เศรษฐกิจ วัฒนธรรม จรรยาบรรณ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับงานอื่น และคุณประโภชน์ของอาชีพครู โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 188 คน พฤติ 368 คน พบว่าครูหนึ่งมีทัศนคติในทางบวกต่อวิชาชีพครูมากกว่าครูซ้ายและต่างกันในด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น การเกียจคร้าน โอกาสที่ครูลามัวร้าย ความก้าวหน้าในอาชีพ รายได้ การยกย่องในสังคมนั้นมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพครู นวลจันทร์ พิมวงศ์ (2511) ได้ใช้แบบวัดความแน่นของ Mori พบว่า ญี่ปุ่นมีความแน่นและมีทัศนคติที่ต่อวิชาชีพครูมากกว่ามีสิต ฟิกสอน นอกจากรากของวิจัย กรมวิชาการ (2504) ได้ศึกษาวิจัยทัศนคติต่อวิชาชีพครู สรุปว่า สาเหตุที่ครูส่วนใหญ่เลือกอาชีพครู เพราะชอบ (15.97 %) มีเกียรติ (20.71 %) ท่าทางอ่อนโยน (15.97 %) พอดีในงานสอนมาก (92.99 %) ครูเกินกว่าครึ่งไม่ต้องการเปลี่ยนอาชีพ และย้ายที่ท่าทาง

4.1.3 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโรงเรียน

ทัศนคติต่อโรงเรียน เป็นความรู้สึกหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองของครู ต่อโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งอาจจะ เป็นความรู้สึกหรือแนวโน้มที่จะแสดงออกในทางชอบหรือไม่ชอบ ทัศนคติของครูที่มีต่อโรงเรียนนี้มีผลต่อพฤติกรรมของครูอย่างมาก กล่าวคือ ถ้าครูมีทัศนคติ ที่ดีในด้านการบริหารของโรงเรียน บุคลิกภาพของผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน นักเรียน สภาพการทำงาน และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน เป็นดี แล้วจะทำให้ครูมีความพอใจหรือมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน เป็นผลให้ครูมีความยุติธรรมต่อโรงเรียน อย่างไรเช่นกัน ในโรงเรียน อุทิศตน เพื่องาน อุ่นหัวใจที่ ร่วมแรงร่วมใจกันสร้างสรรค์และมีกำลังช่วยเหลือ ดังที่ เอ็ค สาระภูมิ กล่าวว่า การ สร้างทัศนคติที่ดีต่อหน่วยงาน จะเป็นสิ่งสำคัญประการแรก ในการ เสริมสร้างชัยชนะในการปฏิบัติงาน (เอ็ค สาระภูมิ 2529 : 47) และเดวิส กล่าวว่า ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมในการ ปฏิบัติงาน หมายถึง ชัยชนะในการปฏิบัติงานนั้นเอง (Davis 1967 : 74) ในทางตรงข้ามถ้า ประสมการณ์ที่ครูได้รับใหม่จากโรงเรียนขัดแย้งกับทัศนคติเดิม จะเป็นภาวะที่ทำให้ครูไม่สามารถใช้ และเกิดทัศนคติหรือความรู้สึกที่ไม่ดีต่อโรงเรียน ครูจะรู้สึกขาดความอนุญาต และกำลังใจในการ ทำงานของครูจะจึงลดลง ซึ่งจะ เป็นการปั่นท่อนขวัญในการปฏิบัติงานของครู

4.1.4 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของครูในโรงเรียน

เคนเดอร์ (Kendler 1963 : 572) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ภาวะ ความพร้อมของแต่ละบุคคลที่แสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่ง เว็บในสังคมที่ด้อมรอบตัวอยู่ และ อนาคตซึ่ ได้กล่าวถึงทัศนคติว่า ทัศนคติ เป็นแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางสนับสนุน หรือต่อต้าน สถานการณ์ทางอย่าง บุคคล สถานที่หรือแนวคิด ซึ่งมีแนวโน้มที่จะแสดงออกในทางชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ (อนาคตซึ่ 2519 : 480) นั่นคือ การพัฒนาทัศนคติของบุคคล เกิดจาก ประสมการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นได้รับ การปรับตัวของบุคคล เพื่อให้เข้ากับสภาพของสังคมที่ล้อมรอบ ตัว สภาพการณ์ เช่นนี้จะรวมตัวกัน และสร้างสมกัน เป็นแบบแผนของทัศนคติของแต่ละบุคคล กล่าวคือ แบบแผนทัศนคติของครูส่วนหนึ่งเกิดจากประสมการณ์ต่าง ๆ ที่ครูได้รับ และมีแนวโน้มที่ จะตอบสนองต่อสภาพสังคมรอบตัวครู ซึ่งสภาพสังคมรอบตัวครูนี้ เป็นสภาพของสังคม ภายในโรงเรียน และสภาพสังคมภายนอกโรงเรียนหรือสภาพสุนทรีย์ โรงเรียนนั้นเอง

ในสภากម្មชั้นรอง ๆ โรงเรียนที่มีความลับพันธ์อันติดกับโรงเรียนนั้น ชุมชนจะมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย นโยบาย ผลลัพธ์ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์แรงงาน ค่าบริการหรือค่าແນະนาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน (หวาน พินฤทธิ์ 2529 : 17-20) จะเป็นผลให้ครูมีทักษณ์คิดที่คิดต่อชุมชนรอง ๆ โรงเรียน ทึ้งนี้สืบเนื่องมาจากการที่ครูมีความรู้สึกอบอุ่นและพอใจชุมชนรอง ๆ โรงเรียน นั่นคือครูจะเกิดความรู้สึกพอใจและมั่นใจที่จะปฏิบัติงานเพื่อชุมชน โดยครูมีความคืบไป ตั้งใจที่จะปฏิบัติงานเพื่อบุตรหลานของบุคคลในชุมชน ซึ่งจะก่อให้เกิดความต้องการในการปฏิบัติงานของครู แต่ถ้าโรงเรียนกับชุมชนไม่มีความลับพันธ์กัน ชุมชนรอง ๆ โรงเรียนจะไม่ให้ความร่วมมือความช่วยเหลือแก่โรงเรียนในด้านต่าง ๆ และอาจจะมีกลุ่มอิทธิพลวางแผนอำนาจ ท้าให้การปฏิบัติงานของโรงเรียนไม่สะควรรำเรื่นเท่าที่ควร นอกจากนี้แล้วชุมชนรอง ๆ โรงเรียนอาจจะเป็นสถานที่ที่ไม่ปลอดภัย เช่น เป็นแหล่งเสื่อมโทรม มีแหล่งอนามัยบุขหรือมีไข้ผู้ร้ายซุกซ่อน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้ครูมีทักษณ์คิดที่ไม่คิดต่อชุมชนรอง ๆ โรงเรียน และจะเป็นการบีบตอนข้อหัวในการปฏิบัติงานของครูได้ ซึ่งจากผลการวิจัยของสติกแอลด์ พบว่า มัจฉัยหนีที่ทำให้ข้อหัวในการปฏิบัติงานของครูคือ ได้แก่ การขาดความร่วมมือและความสนใจจากผู้ปกครอง (Strickland 1963 : 4589-4599)

4.1.5 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับทักษณ์คิดต่อ เพื่อนร่วมงาน

ทักษณ์คิดต่อ เพื่อนร่วมงาน เกิดจากประสบการณ์ที่ครูได้รับจากเพื่อนร่วมงาน เช่น ด้านการมีบุตรลับพันธ์ การทำงานร่วมกัน การยอมรับในบทบาทของเพื่อนร่วมงาน เป็นตน ประสบการณ์ที่ครูได้รับนี้ จะทำให้ครูเกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ ต่อเพื่อนร่วมงาน ซึ่ง สนั่น อินทร์ประเสริฐ (2529 : 28-30) กล่าวว่า การมีข้อหัวและกำลังใจในการปฏิบัติงานคืนนั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากความมีทักษณ์คิดที่คิดต่อเพื่อนร่วมงาน สอดคล้องกับแนวคิดของสุเนตร เดียวอิสเรส (2523-2524 : 42) ที่ว่า ข้อหัวในการปฏิบัติงาน เป็นสภาพจิตใจ หรือความรู้สึกที่มีต่อการทำงานในหน่วยงาน ความรู้สึกนี้ส่วนหนึ่ง เป็นความรู้สึกเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน และภาระนั้น กล่าวว่า ผู้ปฏิบัติงานที่มีความลับพันธ์ ความรู้สึกที่คิดต่อ เพื่อนร่วมงาน จะมีภาระนั้นได้ดี และมีความพอใจในการปฏิบัติงาน มากกว่าผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้สึกหรือทักษณ์คิดที่ไม่คิดต่อ เพื่อนร่วมงาน (ภารนัย พุทธอรรถน์ 2525 : 180-185) กล่าวคือ ถ้าครูค่างมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน และมีทักษณ์คิดที่คิดต่องันแล้ว จะทำให้ครูมีความรู้สึกสมายใจ ในมีความหวาดระแวง เพื่อนร่วมงาน และมีความบริสุทธิ์ใจต่องัน ซึ่งจะช่วยให้การประสานงานของคณะครูประสบผลดี

นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงาน อันจะส่งผลให้ครูมีกำลังขวัญในการปฏิบัติงานต่อ และสามารถนึ่งหัวใจของการที่ครูมีขวัญในต้นก็คือการที่ครูมีทัศนคติที่ไม่ติดต่อ เพื่อร่วมงาน เช่น เพื่อร่วมงานประพฤติคนไม่เหมือนสม แยกความสามัคคี เท็นแก่คัว ในมีความกระตือรือร้นในการทำงาน ขาดความรับผิดชอบ เป็นคัน สิ่งเหล่านี้จะทำให้ครูรู้สึกเมื่อหน่าย และไม่พอใจในพฤติกรรมของเพื่อนร่วมงาน ซึ่งจะมีผลกระทบต่อขวัญในการปฏิบัติงานของครู

4.2 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของผู้บริหารโรงเรียน

งานจะมีประสิทธิภาพได้ผลอย่างแท้จริงหรือไม่นั้นต้องอาศัยผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาชีวิตงานค้าง ๆ จะดำเนินไปได้โดยถือหลักบังคับบัญชาอ่อนนажสั่งการ เป็นสำคัญ ถ้าบังคับบัญชาไม่ดี ย่อมคาดการณ์ได้ว่างานไม่ประสบผลสำเร็จ ดังนั้นลักษณะของผู้บังคับบัญชาที่ดี นอกจากจะมีความสามารถและความติดสร้างสรรค์ในหน้าที่การทำงานแล้วยังจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ในขณะเดียวกัน จะต้องมีความสามารถในการและสามารถในการปักครองคนด้วย คือ สามารถให้ทั้งผลงานและช่วยให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในหน่วยงาน และผู้บังคับบัญชาควรมีความยุติธรรมในการทำงาน ไม่ล่าเอียง และควรสร้างมาตรฐานการที่จะวัดความสำเร็จของงานอย่างเที่ยงธรรม เช่น การบูนบ่าเห็น การเลื่อนขั้นเงินเดือน การให้ความติความชอบ เพื่อมิให้มีการเหลื่อมล้ำก่อให้เกิดอาการวัตุเสียได้ (นันทนา กมลกาญจน์, วงศ์เพชร สุรัตนกิจกุล, สุกทราบ นิลวัชระ, บุญเจด ไสก旦 2521 : 120)

ในการบ่มราุงขวัญและกำลังใจย้อน เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา กล่าวคือ นักบริหาร ที่ต้องมีศิลป์ในการปักครองที่จะทำให้ผู้ร่วมงานสามารถทำงานด้วยความตั้งใจ พอใจ มีความสุข และเห็นด้วยกับงาน รวมทั้งเกิดสัมพันธ์กับที่ดีกัน เพื่อร่วมงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นการบริหารที่ต้องให้ได้ทั้งผลงานและน้ำใจด้วย (สนน อินทรประเสริฐ 2529 : 28-29) จากผลการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู (2523 : 13-14) พบว่า บุคลิกภาพของผู้บริหารและภาระบริหารโรงเรียน นับว่าเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อขวัญและกำลังใจของครู เทคนิคการบริหารที่ดีย่อมจะช่วยให้ครูปฏิบัติหน้าที่การสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และชี้ชัย ปรุณโภค ให้แนวคิดว่า การบริหารงานทุกชนิดผู้บริหารจะทำหน้าที่บริหารงานให้บรรลุเป้าหมายของหน่วยงานได้นั้นคือการที่มีความร่วมมือของผู้ร่วมงาน (ธีระชัย บูรณ์ไชย 2519 : 6) ดังนั้นผู้บริหารควรจะมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงาน นอกจากนี้ผู้บริหารจะต้องมีส่วนในการรุ่งใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีบทบาทอย่างยิ่งในการสร้างบรรยายการศึก้านมนุษยสัมพันธ์ เพื่อให้การปฏิบัติงานราบรื่น

ประสมความสำเร็จ แห่งอุปจิติจึงเป็นสิ่งกำหนดตัวบทในการทำงาน ปกติคนเราจะทำงานโดยใช้ความสามารถเพียง 20-30 เปอร์เซนต์ ท่านนั้น แต่ถ้าได้รับการอุปจิติจะใช้ความสามารถถึง 80-90 เปอร์เซนต์ (William James อ้างถึงใน ธรรมราษฎร์ ชีดิตกุญชร 2524 : 17)

เนต เมอร์ลินา (2516 : 58-59) ได้ให้ศูนย์บุคลิกภาพของผู้บุริหารว่ามีส่วนสำคัญที่ทำให้ครุภัยตื่นตระหนักรู้เสียได้ เชิงบุลเดตที่ทำให้ครุภัยตื่นตระหนักรู้เสีย เช่น ผู้บุริหารโรงเรียนไม่รับฟังความคิดเห็นของครุภัย ไม่มีความยุติธรรม มีบุคลิกภาพไม่เหมาะสมที่จะเป็นผู้นำ ขาดการปรับปรุงตนเพื่อให้เหมาะสมกับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย จะทำให้ครุภัยตื่นตระหนักรู้เสีย เชือดีโน้ดัวผู้บุริหารโรงเรียน ผู้บุริหารโรงเรียนไม่ให้ความสนใจครุภัย ทำให้ครุภัยตื่นตระหนักรู้เสียในกระบวนการทำงาน ก้าวสั้นใจของครุภัยในการทำงานย้อนลดลง แต่ในทางตรงกันข้าม ผู้บุริหารโรงเรียนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นผู้บุริหาร มีความเชื่อในวิธีการใหม่ ๆ การบุริหารมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ทุกรายละเอียด (Change for the better) ยอมรับฟังความคิดเห็นและปัญหาต่าง ๆ ของครุภัยร่วมกันดีขึ้น และให้ความช่วยเหลือแก่ครุภัยคน (Impartial and helpful) เมื่อมีปัญหาขึ้นจากทั้งที่เกี่ยวกับนักเรียน หรือเพื่อนครุภัยกัน หรือผู้ปกครองนักเรียน โดยเข้าไปช่วยแก้นปัญหาอย่างยุติธรรมด้วยวิธีที่ถูกต้องมีข้อมูลประกอบ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ครุภัยก้าวสั้นใจในการทำงานมากขึ้น ขวัญของครุภัยจะดี ดังที่ เจมส์ กล่าวว่า ขวัญของครุภัยดีขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างครุภัยผู้บุริหารโรงเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างคณครุภัย และภาวะหน้าที่ของครุภัย (James 1978 : 6055-A)

โอ华ร์ด (Ovard 1966 : 214-218) กล่าวว่า บัจจัยที่มีผลต่อขวัญในการปฏิบัติงาน คือ บัจจัยทางค่านมุขย์ซึ่งได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในวงการธุรกิจ สำหรับในวงการศึกษานั้น บัจจัยที่มีต่อขวัญในการปฏิบัติงานของครุภัยคือ บุคลิกภาพของผู้บุริหาร สภาพค่านิจใจและร่างกาย การร้องทุกข์และการตัดสินใจที่มีผลต่อคณครุภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บุริหารอยู่ในฐานะที่มีอิทธิพลต่อบัจจัยทางมุขย์มาก จะต้องเลือกคนให้เหมาะสมกับค่าแทนที่หน้าที่ เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้บุริหารกับคณครุภัย ตลอดจนให้การยอมรับนักเรียน และมีความเชื่อมั่นในตัวครุภัย ให้การสนับสนุนให้ครุภัยตื่นตระหนักรู้ในความสำคัญของตน เอง

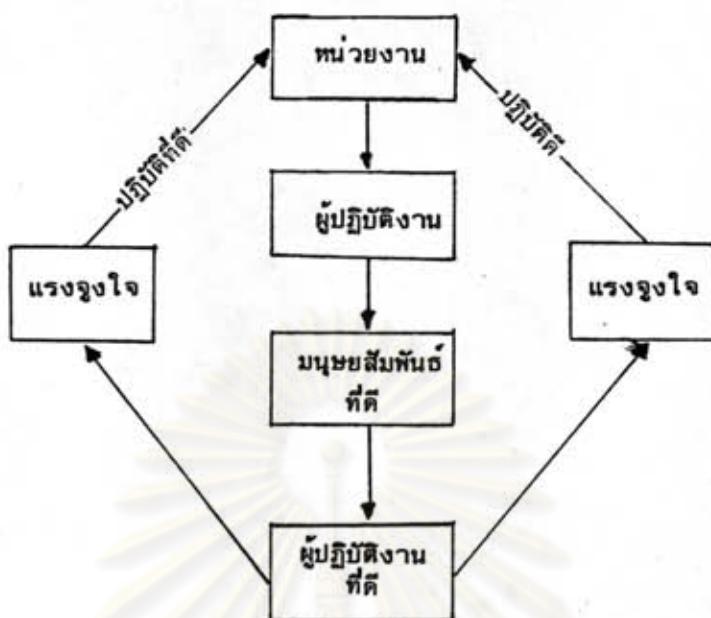
นอกจากนี้ นาเมียร์ (Napier 1966 : 1228-A) ได้ท่าทางวิจัยขวัญในการปฏิบัติงานของครุภัยโรงเรียนประจำศึกษาและมัธยมศึกษา ในเนบรاسก้า (Nebraska) พบว่า ขวัญที่ดีของครุภัยน้อยกว่าบุลเดตของบัจจัย เช่น ผู้บุริหารมีความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของครุภัยต่อบุคคล ความเชื่อมั่นของครุภัยที่มีต่อความสามารถของผู้บุริหาร ครุภัยได้รับการสนับสนุนให้ปฏิบัติงานระเบียบวินัย ภารที่

ครูมีส่วนร่วมในการก้าวหน้าโดยนาย การได้รับมอบหมายงานที่ตรงกับความรู้ความสามารถ ความยุติธรรมในการมอบหมายงานพิเศษ การได้รับการอบรมเพื่อเติม ความมั่นคงในหน้าที่การงาน การมีนัยนาญในการถอดய่างเพียงพอ นอกจากมีสิ่งที่ทำให้หัวข้อของครูสูงยังชื่นอยู่กับการทำที่ผู้บริหาร มีบทบาทประชาธิปไตยในการบริหารโรงเรียนสนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการศักดินใจ ยอมรับความสำคัญของครูและคน รู้จักภาระด้วยย่าง เหมาะสม ช่วยเหลือคณะครู และยอมรับชุมชน เชียร์ครูที่ทำดี (Howell 1974 : 7488-A, Lewis 1974 : 4105-A) แต่ยังมีงานวิจัยที่กล่าวถึงพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารว่า พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารไม่มีผลต่อระดับขวัญของครู เหราะระดับขวัญของครูเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ (Nale 1971 : 2385-A) นั่นคือ บุคลิกภาพของผู้บริหารด้านการมืออาชีวศิลป์ไม่มีผลต่อระดับขวัญในการปฏิบัติงานของครูอย่างไรก็ตามผู้บริหารที่วางแผนงานจะก่อให้เกิดความสามัคคีในโรงเรียนໄດ້น้อยกว่าโรงเรียนที่ผู้บริหารไม่วางแผน

ส่วนบุคลิกภาพของผู้บริหารกับทัศนคติของครูนั้น ผู้บริหารจะต้องมีบุคลิกภาพที่ช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานของครู เช่น มีบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ จริงใจผู้ปฏิบัติงานให้มีอารมณ์มั่นคง ชึ้งสต๊าฟ (Stahl 1971 : 218-226) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นมัจฉัยหนึ่งที่มีบทบาทที่สำคัญต่อการบริหาร เหราะทัศนคติ เป็นด้วยกันพฤติกรรม หากคนที่มีทัศนคติที่ดี และเกือบจะต่อวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน พฤติกรรมที่แสดงออกจะถูกก้าวหน้าให้เป็นไปตามความต้องการของหน่วยงาน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงจำเป็นต้องเสริมสร้างให้ครูมีทัศนคติที่ดีต่องาน และสภากาชาดล้อมในการปฏิบัติงาน ชึ้ง เป็นการเสริมสร้างขวัญมั่น เช่น

4.3 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษยสัมพันธ์กับ เพื่อนร่วมงาน

พิศนา แย้มมี (ม.บ.ป. : 11-15) ได้กล่าวถึง ผลงานที่ได้จากการวิจัยว่า หากบุคคลใด เป็นผู้ที่สามารถตัดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดี เราจึงเรียกว่า เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี ใน การทำงานใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นในวงการใดก็ตาม ผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดีนัก เป็นผู้ที่พึงพอใจมากที่สุด เหราะบุคคลประ เอกหนี้มีส่วนช่วยองค์กรหรือหน่วยงานให้ได้รับความสำเร็จและความเจริญรุ่งเรือง ดังนั้นการ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นจึง เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้บุคคลได้มาชึ้ง ความรักใคร่ มีความร่วมมือร่วมใจจากผู้อื่น ชึ้งผลงานจากโครงการวิจัย พบว่าในหน่วยงานใด ๆ ก็ตาม ถ้าผู้ปฏิบัติงานทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในระดับผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานหรือผู้ได้มั่งคับบัญชา ถ้าผู้ปฏิบัติงานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ก็ย่อมสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ชึ้งจะเป็นแรงจูงใจให้ร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงานอย่างดี เนื่องความสามารถ อันจะส่งผลไปสู่การพัฒนาหน่วยงานให้เจริญก้าวหน้าต่อไปดังภาพ

ตั้งนั่นครูที่ดีจะต้องมีบุญยสัมพันธ์ที่ดี (ทรงศักดิ์ ศรีกาฬณินทร์ 2520 : 56)

รู้จักปฏิบัติดนต่อผู้อื่น ให้เกียรติผู้อื่น ยอมรับพังความคิด เห็นของผู้อื่น รู้จักควบคุมสติของตน เอง
ไม่ว่า ความมีอารมณ์ชัน รู้จักรับผิดชอบการงานในหน้าที่ (บัณฑิตวิทยาลัย 2524 : xy) การมี
มนุษยสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือหน่วยคณะ ความเข้มข้น การสูงงาน การมีน้ำใจทำให้เพื่ม
ประสิทธิภาพของงาน เทราการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพ
ของคนที่ทำงาน เป็นสำคัญ ถ้าได้คนไม่มีคุณภาพ เข้าร่วมงานจะสร้างแผลบุญพาห์ให้สุขภาพจิตของ
เพื่อนร่วมงานเสื่อมไปตาม จนอาจถึงขั้นหมดศรัทธา ใจจะสร้างสรรค์หรือต่อสู้งานต่อไปได้ (ทวีป
อภิสิทธิ์ 2529 : 60 - 61) และ วินัย สมมิตรา (2529 : ๙) ได้กล่าวถึงการพัฒนาตน เอง
เพื่อประกอบวิชาชีพครุว่า เพื่อนร่วมงานจัด เป็นสิ่งแวดล้อมหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนให้ครุรู้จักพัฒนาตน เอง

กริช เกตุแก้ว (2510 : 330-332) กล่าวว่า การบริหารที่ยืดหยุ่นกว้างๆ เพื่อส่งเสริมนิสัยสัมพันธ์ในการทำงาน เพื่อให้เกิดการรุ่งใจให้ผู้ปฏิบัติงาน เกิดความพึงพอใจคือศักดิ์ศรีของคน คนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำงาน ดังนั้นระบบการใช้นิสัยสัมพันธ์ที่ดีในขณะบุคคลที่ร่วมกันทำงานอยู่ก็คือ การยอมรับนับถือศักดิ์ศรีของคน ซึ่งเป็นเยื่อใยที่ทำให้คนแต่ละคนหันที่อยู่ในระดับเดียวกัน และค่างระดับกัน เช่น ไชย เป็นคณะบุคคลและองค์การชั้น

บัลลิว์ ห่อสกุลกล (2520) ได้วิจัย เกี่ยวกับข้อวัตถุของครูแนะแนวในโรงเรียน มัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา พบว่า องค์ประกอบของข้อวัตถุที่มีความสำคัญมากที่สุด ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ดังนั้นคนเราจะมีข้อวัตถุและภาระลังใจดี เมื่อมีหัวหน้าคิดถึงงานและเพื่อนร่วมงาน (สนน อินทร์ประเสริฐ 2529 : 28-30) การมีความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานดีมีแนวโน้มที่เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (วิริยะชาติ แก้วไสยา 2518) และพัชรินทร์ จินคานหลวง (2529) ได้วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ตัวประกอบที่สัมพันธ์กับข้อวัตถุในการปฏิบัติงานของครูกรรมสามัญศึกษา ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า มนุษย์สัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน เป็นตัวแปรที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อข้อวัตถุในการปฏิบัติงานของครู

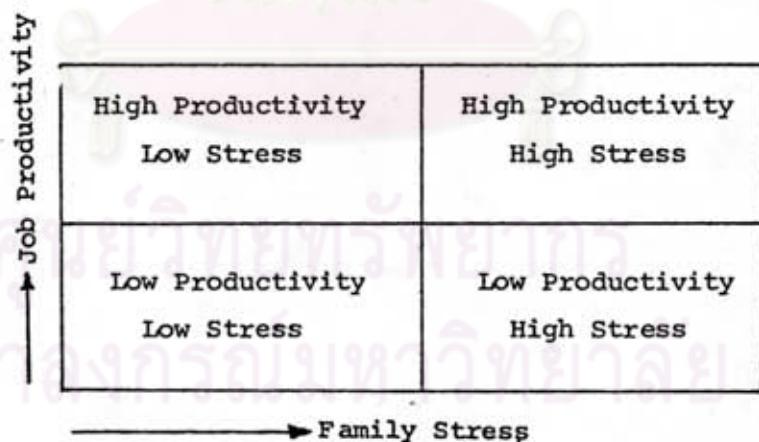
นอกจากนี้ เบนเดอร์ (Bender 1973 : 3984-A) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้บริหาร เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อข้อวัตถุในการปฏิบัติงานของครู และความสัมพันธ์ระหว่างคณบดี เป็นสิ่งสำคัญรองลงมา เช่นเดียวกับงานวิจัยของ เบอร์เก็ท (Bergeth 1971 : 6393-A) ที่ว่า ครูที่มีความสัมพันธ์อันดีกับครูใหญ่ ครูจะมีข้อวัตถุสูง

4.4 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางบ้าน

คนที่เป็นครูก็ต้องมีการพัฒนาตน เองอยู่เสมอ ตือพัฒนาตนเอง เพื่อการปฏิบัติงานทางวิชาชีพ การพัฒนาตน เองจะทำให้ดีมากน้อยเพียงใด ต้องอาศัยปัจจัยสนับสนุนเชิงบุคคลในครอบครัวนั้นจัดให้ดี ที่สุด ที่ส่งผลต่อการทำงานของครู เป็นไปอย่างมีความสุข เพราะเมื่อครูได้รับความอนุรุณ มีกำลังใจต่อการสอน แล้วครูย่อมจะทำงานด้วยความ พึงพอใจ เมื่อครูมีความพึงพอใจในงานแล้วย่อมจะทำให้ข้อวัตถุในการปฏิบัติงานของครูดี (Flippo 1966 : 85-89) นัลแลฟส์ (Nunnally 1959 : 300-301) ได้นิยามความสำคัญของ สภาพแวดล้อมว่า สภาพแวดล้อม เป็นผลให้เกิดหัวหน้าคิด หัวหน้าคิดคือเป็นสิ่งที่เกิดจาก การเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด เป็นสภาวะทางจิตใจที่มีแนวโน้มค่อนข้างจะถาวร และ กฤษ เกตุแก้ว (2510 : 330-332) กล่าวถึง สภาพแวดล้อมทางบ้าน เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจทางครอบครัว เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งที่เป็น บุล เหตุของข้อวัตถุใน การทำงาน เพื่อให้มีข้อวัตถุหรือภาระลังใจในการปฏิบัติงาน

โรส และฮาลัตชัล (Ross and Halation อ้างใน เยาวรัตน์ พันธุ์พัก 2526 : 12-13) ได้ท่าวิจัยถึงปัญหาที่เกิดจากครอบครัวที่มีผลกระทบต่อการทำงาน พบว่า ผู้ร่วมงานที่ไม่มีปัญหาทางครอบครัว จะมีผลผลิตในการทำงานสูง เหราะภาวะครอบครัวที่ดีจะทำให้เข้าหากยานสร้างสรรค์ชีวิตครอบครัวให้มั่นคง ขยันขันแข็ง ดังใจทำงานให้ดีและมีประสิทธิภาพ ส่วนผู้ร่วมงานที่มีปัญหาทางครอบครัว จะมีความตื้นข่องใจอันจะส่งผลถึงงานค้ายาจะจะทำให้เกิดความคิดเห็น ไม่อยากทำงาน เมื่อหน่าย แต่ถ้าที่เคยปฏิบัติงานตี มีผลงานตี เมื่อมีปัญหาทางครอบครัว พฤติกรรมจะเปลี่ยนไป ระดับการทำงานจะลดลง และในทางตรงข้าม ถ้าผู้ร่วมงานที่ไม่มีปัญหาทางครอบครัว ผลผลิตของงานจะดี และคงว่าปัญหาทางครอบครัวไม่ได้เป็นสาเหตุของการปฏิบัติงานไม่ได้ผล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตัวบุคคล ในอย่างทำงาน เพราะ เกี่ยวกับ ชีวิตบุคคลประ เกทนี บังคับบัญชาต้องสร้างแรงจูงใจ ในขณะเดียวกันผู้ที่มีปัญหาทางครอบครัว เช่น ภาระทางเศรษฐกิจ ขาดความอบอุ่น ความรักความเข้าใจชึ้นกันและกันของสมาชิกในครอบครัว อาจพยายามที่จะหนีให้พ้นปัญหาเหล่านี้ โดยการทำงานเป็นเครื่องทดสอบ ก่อให้เกิดผลดีก่อไป ดังนั้น ปัญหาทางครอบครัวอันมีผลกระทบต่อการทำงาน สามารถแสดงได้ด้วยในเบล ดังนี้

Model of Family Stress and Job Productivity

4.5 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบในครอบครัวของครู

เด่นพงษ์ พล落ちศร ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ด้านอุปการะของนักเรียนของคนว่า มีอิทธิพลต่อชีวิตใน การปฏิบัติงานได้เหมือนกัน (เด่นพงษ์ พล落ちศร 2511 : 14) ทั้งนี้ เพราะ ในปัจจุบันสภาวะเศรษฐกิจสูงขึ้น ครูต้องมีรายจ่ายสูง โดยเฉพาะครูที่ต้องรับผิดชอบบุคคลในครอบครัวหลายคนแล้ว สภาพจิต และสุขภาพจิตของครูค่อนข้างหัวหันกับเรื่องค่าใช้จ่ายมากกว่าที่จะไป

สนใจเรื่องการสอน การทำงานค้ายเหตุนักท้าให้สภាមหัตว์ของครูเสีย (เมธ เมธสินา 2516 : 58-59) กล่าวคือ ในการทำงานของคนเรามัน ก็เพื่อต้องการความมั่นคงในชีวิตคนเองและครอบครัว ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และอาชีพที่ท้าอยู่ (ธรรมรส ไชติกุลชร 2512 : 48) ฐานะ เศรษฐกิจเป็นเครื่องชี้ฐานะของบุคคลในสังคม เมื่อบุคคลดำรงฐานะในสังคมอย่างมีเกียรติ ค่ายฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี ย่อมมีกำลังใจปฏิบัติหน้าที่และทุ่มเทต่องานของคนให้เกิดประสิทธิภาพ

พนส หันนาคินทร์ (2513 : 83-87) ได้กล่าวว่า การสร้างขวัญในการปฏิบัติของครูวิธีหนึ่งคือ ท้าให้ครูเกิดความพึงพอใจในอาชีพ (Job Satisfaction) การที่จะทำได้ ต้องมีองค์ประกอบหน่วยอย่างกล่าวคือ ครูต้องไม่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ครอบครัว และที่ทำงาน เป็นต้น

สำหรับงานวิจัย ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบในครอบครัวของครูกับขวัญในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่จะศึกษาและให้ทัศนะ เกี่ยวกับด้านสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานกับขวัญ เช่น สมพงษ์ เกษมสิน (2514 : 425) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ต้องของขวัญว่า ขึ้นอยู่กับสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานทั้งสุขภาพทางกาย และสุขภาพทางจิต และ เดวิส (Davis 1962 : 74) ได้กล่าวถึงขวัญว่า เป็นส่วนประกอบของทัศนคติของแต่ละบุคคล และ เป็นที่ยอมรับประการหนึ่งว่า ความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานซึ่ง เป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้ขวัญสูง มีปัจจัยที่สำคัญ คือ สภาพโดยทั่วไปของสุขภาพทางกายและทางจิต ซึ่งทั้งสองประการนี้ย่อมจะมีผลต่อเนื่องซึ้งกันและกัน และรวมถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการปกติ อันมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงาน เช่น ปัญหาค่าใช้จ่าย กับครอบครัว และสภាមหของอาชีพของผู้ปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานเปลี่ยนแปลงได้ เช่น เดียวกัน และ เคอร์สัน และวนไคด์ (Anderson and Vandyke 1963 : 330-346) ที่พบว่าปัจจัยที่ทำให้ขวัญในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนคืบ้น ครูต้องมีสุขภาพทางกายและทางจิตดี มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ปัญหาส่วนตัวของครูมีมากก็จะทำให้ขวัญของครูสูง

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ขัดแย้งกับงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว เช่น งานวิจัยของเรดเฟอร์ (Redefer 1959 : 59-62) ได้ศึกษาขวัญในการปฏิบัติงานของครู จำนวน 5,000 คน พบว่า ปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อขวัญของครู คือ สถานภาพทางครอบครัว สถานภาพทางสังคมและทางเศรษฐกิจ

4.6 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพชุมชนรอบ ๆ โรงเรียน

โรงเรียน เป็นสถาบันหนึ่งของชุมชน ถือกัน เป็นศูนย์กลางความคิดเห็นมาจากการชุมชน และคำร้องอยู่ในชุมชน มีหน้าที่สื่อสารความต้องการของชุมชน ผู้มีอำนาจและมีบทบาทที่แท้จริง เกี่ยวกับโรงเรียน ก็คือชุมชน หรือประชาชนในท้องถิ่นนั้นนี่เอง ชุมชนจึง เป็นผู้มีบทบาทอย่างสำคัญเกี่ยวกับโรงเรียน (ชัยรัตน์ ฤทธิชาติ 2528 : 18) งานวิจัยที่เกี่ยวกับสภาพชุมชนรอบ ๆ โรงเรียนที่มีความสัมพันธ์กับข้อวิจัยของครุ มีดังนี้

พชรินทร์ จินดาหลวง (2529) ได้ทำการวิจัย การวิเคราะห์ตัวประกอบที่สัมพันธ์กับข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครุกรรมสามัญศึกษา ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า สภาพชุมชนรอบ ๆ โรงเรียน เป็นตัวแปรที่ส่งผลทางอ้อมสูงสุดต่อข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครุกรรมสามัญศึกษา ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชาเทนเดส (Satentes 1974 : 661-3362A) ได้ศึกษาวิจัยพบว่าครุในโรงเรียนจะตับตามล้มความแตกต่างกันในเรื่องข้อวิจัยในการปฏิบัติงานในประเทศนั้น คือ การได้รับความช่วยเหลือด้านการศึกษาจากชุมชน

สตริกแลนด์ (Strickland 1963 : 4589-4599) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีแนวโน้มที่จะทำให้ข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครุสูงมีจักษณ์ คือ การที่ผู้ปกครองนักเรียนให้ความสนใจและร่วมมือดี แต่ข้อวิจัยของครุจะดี เมื่อขาดความร่วมมือและสนใจจากผู้ปกครอง ทั้งนี้ เพราะว่าในการปฏิบัติงานของครุ มีความเกี่ยวข้องกับผู้ปกครองนักเรียนที่ช่วยเสียสละช่วยเหลือโรงเรียนทั้งในด้านการเงินและอุปกรณ์ต่าง ๆ

เคนเพอร์ (Kemper 1975 : 5730-A) ได้ทำการวิจัยข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครุใหญ่ในโรงเรียนชาวเมืองกันเป็นสายเมืองกัน พบว่า ปัจจัยที่สร้างความพึงพอใจ ได้แก่ ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้ปกครองของนักเรียน ปัจจัยที่สร้างความไม่พึงพอใจ ได้แก่ นโยบายท้องถิ่น และการบริหาร

เบอร์เกธ (Bergeth 1971 : 6293-A) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า การที่ชุมชนให้ความช่วยเหลือแก่โรงเรียน เป็นอย่างต่ำ ครุจะมีข้อวิจัยในการปฏิบัติงานสูง

นอกจากนี้ ริชาร์ด (Richard 1971 : 3838-A) ได้ทำการวิจัยพบว่า บุจฉัยที่ส่งผลต่อข้อวัญใน การปฏิบัติงานของครู ส่วนหนึ่งก็คือ การสนับสนุนทางด้านการศึกษาของ ชุมชน และความกocomันจากชุมชน

4.7 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่ว้าไปของโรงเรียน

ลักษณะที่ว้าไปของโรงเรียนในที่นี้ ได้แก่ ขนาดของโรงเรียน ระยะทางจากบ้านพักถึงโรงเรียน ระยะทางจากโรงเรียนถึงชุมชน สภาพการเดินทางจากโรงเรียนถึงชุมชน และระยะเวลาค่าวรังค์แห่งของผู้บริหาร มีงานวิจัยที่ศึกษา ลักษณะที่ว้าไปของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับข้อวัญในการปฏิบัติงาน กล่าวคือ เมอร์เก็ท (Bergeth 1971 : 6293-A) พบว่า ครูที่ทำการสอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีระดับข้อวัญในการปฏิบัติงานสูงกว่าครูที่ทำการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทอร์รี่ (Terry 1972 : 2675-A) ที่ค้นพบ ในทำเดียวกัน และยังพบอีกว่า ครูที่ปฏิบัติงานสอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ตั้งใจมาก เมื่อเปรียบเทียบกับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก ที่ตั้งอยู่นอกเมือง และมีงัดก็ ยอดกอกกิจ (2521) ได้วิจัยข้อวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนรายวิชา ในสังกัดกองทัพบก พบว่า ครูในสังกัดกองทัพบกที่อยู่ส่วนกลางมีข้อวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงกว่าครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนภูมิภาค

นอกจากนี้ ลักษณะที่ว้าไปของโรงเรียนในด้านระยะ เวลาการค่าวรังค์แห่งของผู้บริหารกล่าวในแง่ความเห็นว่า ข้อวัญในการปฏิบัติงาน เป็นสิ่งสำคัญมากในการบริหารบุคลากร การที่คนบ้าร่วมกันทำงาน เป็นหมู่คณะได้นั้น ไม่ใช่ เพราะอ่านจากภายนอกที่จะประسانให้ติดต่อกัน แต่เป็น เพราะอ่านจากภายใน คือ น้ำใจที่จะช่วยเหลือกันในการทำงานให้อุ่นร่วมไปในโรงเรียนต่างๆ ด้วยผู้บริหารสามารถสร้างน้ำใจในการทำงานให้เกิดขึ้นได้แล้ว ก็เป็นที่ய้ำใจได้ว่า งานของโรงเรียนนั้น จะดำเนินไปด้วยความเรียนร้อย ไม่ติดขัด การใช้อ่านจากภายนอกสั่งงานแต่เพียงอย่างเดียว นอกจากจะไม่ได้งาน เค็มที่แล้ว ด้วยผู้บริหารก็จะอยู่ในสภาวะไม่สะท้วงใจอยู่ตลอดเวลาด้วย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องพยายามสร้างและรักษาข้อวัญของครูให้สูงไว้อยู่เสมอ ความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหาร นอกจากจะสร้างให้ครูเกิดความพึงพอใจแล้ว ผู้บริหารยังจะต้อง เป็นผู้ที่ผู้ใดบังคับบัญชาให้ความเชื่อถือในความสามารถด้านการบริหารด้วย จึงจะทำให้ผู้ใดบังคับบัญชาเกิดความมั่นใจในการทำงานอย่างเค็มที่ ผู้บริหารต้องต้องอ้วกว่าตัวเองมีทั้งความรับผิดชอบในการบริหารงานของโรงเรียน (พนัส หันนาคินทร์)

2513 : 82) ดังนั้น ระยะเวลากำครองคำแนะนำของผู้บริหารย่อมสำคัญต่อการบริหารงาน การสร้างน้ำใจ และการสร้างความเคารพนับถือ

4.8 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของงานที่ครุภักดิชອນ

การวิจัยเรื่องน้ำใจในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับลักษณะของงานที่ครุภักดิชອน ได้แก่ งานวิจัยของ นาเมียร์ (Napier 1966 : 1228-A) พบว่า การได้รับมอบหมายงานสอนที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถที่ได้ศึกษาอบรมมา เป็นปัจจัยที่สำคัญอันหนึ่งที่ทำให้หัวใหญ่ใน การปฏิบัติงานของครุสูง และจากการวิจัยของ ชวัญเรือน ราชวินิจฉัย (2527 : 23) พบว่า ผลของการที่ครุาคักกำลังใจ อันเนื่องจากความไม่ต้องทน และไม่สนใจเรื่องประดิษฐ์ภาพ การสอน มีสาเหตุมาจากการที่จบวิชาชีพครุ เมื่อมาประกอบอาชีพครุแล้วประสบปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาด้านวิชาการของคนเอง ความสามารถในการเป็นครุ

กิลเมอร์ (Gilmer 1966 : 261) กล่าวว่า ลักษณะของงานที่ทำ (Intrinsic aspects of the Job) เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อความสามารถพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เพราะหากผู้ปฏิบัติงานทำงานตามที่เขามีความรู้ความสามารถ และมีความตั้งใจ ก็จะเกิดความพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับ ผู้ผล ขั้นต่ำชัย (2517 : 445) ที่ว่า ความสามารถของผู้ร่วมงาน ความสอดคล้องระหว่างงานกับความตั้งใจ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อหัวใหญ่ในการปฏิบัติงาน นอกเหนือไป เสนะ ติเยาว์, สุปร้าพี ศรีอัตราภิญช และ นิยะดา ชุมหลวง (2522 : 288) ได้ให้ความสำคัญถึงการได้มีโอกาสใช้ความสามารถของตนให้เป็นประโยชน์นั่นว่า เป็นสาเหตุแห่งความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งในการทำงานนั้นคนเราย่อมมีความสามารถแหกต่างกัน ครุก์ เช่น เตียวกัน ถ้าหากครุให้ทำงานตรงตามความสามารถของตน ให้เป็นความเพลิดเพลิน ในงานที่ตนทำ การทำงานตรงกับที่ใจชอบ และมีความเข้าใจในงานนั้นดี ย่อมมีผลงานดีกว่า ดังนั้นการได้สอนหรือรับผิดชอบ งานที่ครุมีความสามารถ ก็จะทำให้เป็นการบ้าบุ่มน้ำใจครุได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ ลีเตอร์วูด (Leatherwood 1974 : 3772-A) ได้ทำการวิจัย เพื่อสืบหาปัจจัยที่มีผลต่อหัวใหญ่ในการปฏิบัติงาน และความต้องการความพึงพอใจของครุ พบว่า ทัศนคติที่มีต่อจำนวนชั่วโมงสอน เป็นปัจจัยหนึ่ง สอดคล้องกับ สตริกแลนด์ (Strickland 1963 : 4589-4599) ที่ว่าปัจจัยที่ทำให้หัวใหญ่ของครุสูงหรือต่ำ ได้แก่ งานสอนมากเกินไป และอาจรับมือครุ (2511 : 55) กล่าวว่า ตัวประกอบที่ส่งผลต่อการทำงานของครุ ได้แก่ ชั่วโมงในการทำงาน จำนวนนักเรียนที่ครุต้องสอนต่อสัปดาห์ เป็นต้น

ชวน เตียวฤล (2520) มั่งศักดิ์ ยอดกลกิจ (2521) และ อารี สวรรค์วานิช (2521) ได้วิจัยพบว่า ครูที่ทำหน้าที่บริหารและสอนมีข้อดีในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงกว่าครูที่ทำหน้าที่สอน เพียงอย่างเดียว เช่น เตียวกัน จุรีพรหม กมลาสม์ (2522) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนและบริหาร มีระดับข้อดีสูงกว่าอาจารย์ที่สอนเพียงอย่างเดียว

นอกจากนี้ ลาทรอป (Lathrop 1979 : 2391-A) ได้ท่าทางวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการขาดงานของครูกับข้อดีในการปฏิบัติงาน พบว่า ระดับขั้นที่สอน เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อข้อดีในการปฏิบัติงานของครู

4.9 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพอใจในนักเรียน

ความพอใจในนักเรียน เป็นความรู้สึกส่วนตัวของครู จากประสบการณ์ที่ได้รับจากนักเรียน ค้านพฤติกรรมของนักเรียน บรรยายกาศในการเรียนการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน ซึ่งแสดงได้ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะบวก (Positive) เป็นลักษณะที่แสดงความพอใจ เห็นด้วย นิยมชมชอบ ส่งเสริมและสนับสนุนพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออก กับลักษณะบกพร่อง (Negative) คือ ลักษณะที่แสดงความเบื่อหน่าย ไม่พอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ส่งเสริมและสนับสนุนต่อการแสดงผลพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนที่ครูได้พบเห็น (ถอน ใจทอง 2519 : 6) อ็อทิฟฟี่ โถ้ง (2526 : 2) กล่าวว่า ครูที่มีความพอใจในนักเรียน จะแสดงท่าทีต่อนักเรียนในลักษณะ เห็นด้วย รักและชอบสนุกสนานและเพลิดเพลินกับงานสอน บรรยายกาศภายในห้องเรียนจะครุสอนมีความสนุกสนาน ร่วมมือร่วมใจกันในการเรียนการสอน ถูรา (Koura 1963 : 335) กล่าวว่า ความร่วมมือในการเรียนการสอนที่ดี และความสำเร็จของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับข้อดีและกำลังใจในการปฏิบัติงาน และองค์ประกอบหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อดีใน การปฏิบัติงานของครู คือ สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน (Richardson and Blocker 1963 : 409-414) นั่นก็คือ สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนจะมีส่วนช่วยเสริมสร้างให้ดี และกำลังใจของครูดีขึ้น

แอนเดอร์สัน (Anderson 1953 : 696) ได้ท่าทางวิจัยเกี่ยวกับข้อดีของครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ได้ผลสรุปว่า ครูที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนสูงจะมีข้อดีอยู่ในระดับสูงกว่า ครูที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ เช่น เตียวกับผลงานวิจัยของโอ华ร์ด (Ovard

1966 : 214-218) พบว่า ข้ออุปนัยของครูกับผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันมาก ชาแรบ (Harap 1959 : 55-57) ได้ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อข้ออุปนัยและกำลังใจในการทำงานของครู พบว่า ตัวแปรหนึ่งที่มีส่วนทำให้ข้ออุปนัยของครูดี คือ ผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ติดต่อภัย เป็นระยะยาว และจากผลการวิจัยของสติกแลนด์ (Strickland 1963 : 4589-4599) พบว่า มีจังหวะที่มีแนวโน้มที่จะทำให้ข้ออุปนัยในการปฏิบัติงานของครูสูง ได้แก่ นักเรียนให้การยอมรับผู้สอนดีอุปนัยและให้ความสนใจงานของโรงเรียน และมีจังหวะที่ทำให้ข้ออุปนัยในการปฏิบัติงานของครูดี ได้แก่ ความไม่สมชายใจที่อยู่กับนักเรียนตลอดทั้งวัน และระเบียบวินัยของนักเรียนไม่ดี

4.10 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งอ่าน่วยความสะดวก

สิ่งอ่าน่วยความสะดวก เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงาน เกิดข้ออุปนัย (สุชา จันทร์ เอม 2520 : ๙๓) สมพงษ์ เกษมสิน กล่าวว่า สิ่งอ่าน่วยความสะดวกควรประกอบด้วย การมีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอและเหมาะสม เช่น มีแสงสว่าง เพียงพอ มีอุปกรณ์ทางกายภาพ เช่น การถ่ายเทอกาสสูกอกลุ่มลักษณะ ซึ่งจะช่วยน้อมนำใจให้เกิดความตื่นตัว สร้างสรรค์ในสิ่งใหม่ ๆ (สมพงษ์ เกษมสิน 2514 : 406) ซึ่งสอดคล้องกับ มิพันธ์ จิตต์ภักดี ที่ว่า สิ่งอ่าน่วยความสะดวกในการปฏิบัติงาน ควรมีห้องทำงาน เป็นสัดส่วน มีเครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการทำงานอย่างเพียงพอและเหมาะสม เพื่อระสึ่งเหล่านี้จะช่วยนำรุ่งข้ออุปนัยในการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น (มิพันธ์ จิตต์ภักดี 2528 : ๕๘) บาร์นาร์ด (Barnard 1966 : 142-149) ได้กล่าวถึงสิ่งจูงใจ (Incentives) ที่หน่วยงานควรให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อก่อให้เกิดความพึงพอใจในงานว่า ควรมีการปรับปรุงสภาพห้องทำงาน เครื่องมือเครื่องใช้ในสำนักงาน วัสดุสิ่งของต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับบุคลากรให้อยู่ในสภาพที่เป็นที่พอใจแก่ทุกคน เช่น ให้ห้องทำงาน ห้องทำงาน พัสดุ โทรศัพท์ ฯลฯ และการที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีข้ออุปนัยดีขึ้นอีกด้วย ก็คือ การให้สวัสดิการค่าแรง ๆ เช่น จัดอ่าน่วยความสะดวกในค้านที่พักอาศัย มีสหกรณ์ออมทรัพย์ ช่วยเหลือค่าเล่าเรียนบุตร ค่ารักษาพยาบาล เป็นต้น (สุชา จันทร์ เอม 2520 : ๙๓)

ส่วน ช้างฉัตร (2520) ได้ศึกษามีจังหวะที่ส่งผลต่อข้ออุปนัยของอาจารย์ในวิทยาลัยครู พบว่า สวัสดิการมีความสำคัญสูงสุดที่ส่งผลต่อข้ออุปนัยของอาจารย์ ซึ่งสอดคล้องกับ กล้า ทองขาว (2523) ที่ว่า สิ่งอ่าน่วยความสะดวกและสวัสดิการ เป็นมีจังหวะที่ส่งผลต่อข้ออุปนัยของอาจารย์ในโรงเรียน PARTICULAR มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และนาเบียร์ (Napier 1966 : 1228-A). ได้ทำการวิจัย เกี่ยวกับข้ออุปนัยในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ผลการวิจัย

พบว่า มีจังหวัดหนึ่งที่ทำให้ช่วยในการปฏิบัติงานของครูสูง ได้แก่ การจัดทำวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอันนวยความสะดวกให้เพียงพอ การจัดทำเครื่องมือเครื่องใช้ในการสอนอย่างครบถ้วน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เดวิส (Davis 1951 : 553) และ เมธ เมธสินา (2526 : 62) ที่พบว่า องค์ประกอบของกำลังช่วยในการปฏิบัติงานที่ดี ประกอบด้วย สภาพของสถานที่ทำงานที่ถูกต้องตามสูนักจะและ มีโอกาสถ่ายเทได้สะดวก มีแสงสว่างเพียงพอ มีเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานอย่างพร้อมบุลและทันสมัย ชาบรรบ ได้กล่าวว่า ผลเสียของการมีอาคารสถานที่ในการปฏิบัติงานที่ไม่เหมาะสม หรือขาดวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน จะเป็นสาเหตุทำให้ช่วยในการปฏิบัติงานของครูไม่ดี (Harap 1959 : 55-57)

นอกจากนี้ จากผลการวิจัยของ ไยซุ (Yuzuk อ้างถึงใน พระพาราย กวาระประภา 2526 : 122) พบว่า องค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีช่วยดี คือ การติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ประধาน จันทร์ เจริญ (2518 : 15) ที่ว่า การติดต่อสื่อสารนั้น เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อช่วยในการปฏิบัติงานของอาจารย์ในวิทยาลัยครู

4.11 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและการบริหาร

นโยบายและการบริหาร เป็นปัจจัยที่จะคำนึงให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานของบุคคล (Herberg 1959 : 60-62) และ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อช่วยในการปฏิบัติงาน (Vandersal 1968 : 62-72) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกิลฟอร์ดและเกรย์ (Guilford and Gray 1970 : 171) และจูเชียส (Jucius 1971 : 285) นอกจากนี้ นอร์และเบอร์น ยังเห็นว่า นโยบายและการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อช่วยในการปฏิบัติงาน (Moore and Burnes 1956 : 97) ซึ่งได้แก่ การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ความพึงพอใจในนโยบาย และการบริหารโรงเรียน ชูรเดน และเชอร์แมน (Chruden and Sherman 1963 : 296) ได้กล่าวว่า วิธีที่จะสนองความต้องการของมนุษย์ให้มีความพึงพอใจในการทำงานวิธีหนึ่งก็คือ การได้เข้ามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย เช่น การให้แสดงความคิดเห็น การสนับสนุน การประทับรือ เข้าร่วมเป็นกรรมการร่วมในการตัดสินใจ เป็นการส่งเสริมการแสดงความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอย่างอิสระ ซึ่ง เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ครูได้รับความพึงพอใจในงานอัน เป็นการสร้างช่วยในการปฏิบัติงาน ดังนั้น ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (ส่วน ช้างอัคร 2529 : 55-57) ซึ่ง รองนาย สันติวงศ์ กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการบริหารไม่ว่าจะ เป็นไปในลักษณะของการมีส่วนร่วมตัดสินใจ หรือร่วมให้ข้อเสนอแนะ มากจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความรู้สึกภูมิใจ

ได้เสนอ (งชชย สันติวงศ์ 2525 : 363) นิพนธ์ จิตต์ภักดี กล่าวว่า ถ้าผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ มีความเข้าใจในเรื่องระบบและการคำนวณงานของหน่วยงานแล้ว ผู้ปฏิบัติงานย่อมอุทิศตนเพื่องาน และมีนวัตกรรมในการปฏิบัติงานตี (นิพนธ์ จิตต์ภักดี 2528 : 57) และยังมีผู้กล่าวถึง บังจัดที่ช่วยเสริมสร้างขวัญในการปฏิบัติงาน อีกด้วย การมีนโยบายที่แน่นอน และมีแนวทางการปฏิบัติที่ควบคู่กันไป (รชน บวญบุญจัน 2523 : 63) มีระบบสั่งการที่แน่ชัด เชิงสามารถซึ่งจะนิยาม วัตถุประสงค์ และแนวทางในการปฏิบัติงานได้ (ส่วน ช่างดัด 2529 : 57) รวมทั้งมีระบบการประเมินผลงาน (Job Evaluation) ที่ยุติธรรม (สมพงษ์ เกษมดิน 2526 : 345)

จากผลการวิจัยของนาเปียร์ (Napier 1966 : 1228-A) พบว่า บังจัด ส่วนหนึ่งที่ทำให้ขวัญในการปฏิบัติงานของครุภัติ คือ การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย เช่น เดียวกับผลการวิจัยของ ซอมเมอร์ (Sommer 1970 : 968-A) พบว่า การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลต่อขวัญในการปฏิบัติงานของครุภัติ และสตริกแลนด์ (Strickland 1963 : 4589-4599) พบว่า บังจัดที่ทำให้ขวัญของผู้ปฏิบัติงานตี ได้แก่ การมีความร่วมมือ และช่วยเหลือ และเปลี่ยนความคิดเห็นในระหว่างผู้ปฏิบัติงาน นอกจากนี้ ปัตรพล ขันธ์ไชย (2517 : 460-461) ได้วิเคราะห์ก้าลังขวัญในการปฏิบัติงาน พบว่า การมีความยุติธรรมภายในหน่วยงาน เป็นบังจัดหนึ่งที่ส่งผลต่อขวัญในการปฏิบัติงาน เชิงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โพก (Pogue 1954 : 158-178) ที่ได้ศึกษาสถานภาพของครุภัติ ทราบเรียนสาขิต พบว่า การได้รับความยุติธรรม ในหน่วยงาน จะช่วยให้ครุภัติมีขวัญในการปฏิบัติงานตี และถ้าหากนโยบายและการบริหารไม่มี ประสิทธิภาพแล้ว จะเป็นสาเหตุที่ทำให้ขวัญในการปฏิบัติงานของครุภัติไม่ตี ดังผลการวิจัยของ วีระชาติ แก้วไสย (2518 : 62-65) และเซอร์จิโอวันนี (Sergiovanni 1973 : 191-207)

4.12 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโอกาสความก้าวหน้า

โอกาสความก้าวหน้า เป็นความต้องการทางด้านกายภาพและความมั่นคงของมนุษย์ที่สำคัญยิ่ง (Physical and Security Need). เช่น ลูชเชอร์ (2523 : 118) กล่าวถึง แรงจูงใจ ว่า เป็นสิ่งสำคัญในการทำงาน ถ้าหากไม่มีแรงจูงใจ แต่ละคนจะไม่ยอมทำงานหนักหรือทำสิ่งใด เพื่อปรับปรุงตนเอง ทุกคนย่อมต้องการสิ่งตอบแทนเสมอ เช่น การเลื่อนขั้นเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง การได้รับการสนับสนุนให้มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การให้บำนาญจากการให้ความภาระ ตลอดจนการให้ความเป็นธรรมตามสิทธิ์ของผู้ปฏิบัติงานที่ควรจะได้รับ ย่อมเป็น

เครื่องชูงใจให้บรรดายได้มั่งคับบุญชาหรือผู้ร่วมงาน มีความกระตือรือร้นต่อการปฏิบัติงานด้วยความขยันขันแข็ง มั่นใจ และมีกำลังใจวัญถี (นิพนธ์ จิตศักดิ์ 2528 : 58) และรัชนี ขวัญญจัน กล่าวว่า การสร้างขวัญในหน่วยงานนั้น ประกอบด้วย การส่งเสริมให้มีความก้าวหน้า เช่น การศึกษาต่อ การยอมรับและยกย่องชูเชีย เมื่อปฏิบัติงานดี ส่วน บาร์นาร์ด (Barnard 1961 : 142-149) ให้แนวคิดว่า ซึ่งเสียงการได้รับ เกียรติยศ อ่านจากเศษส่วนด้วย หรือโอกาสที่จะได้รับ ตำแหน่งดี ๆ เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน และจากการสำรวจของบูซอน (Usom) พบว่า มีจัยส่วนหนึ่งที่เป็นความต้องการของข้าราชการไทย คือ การฝึกฝนอบรม ดังนั้น โอกาสความก้าวหน้าจึงเป็นแรงชูงใจในการทำงานที่สำคัญยิ่ง (Williams 1964 : 144-145) และ เป็นมีจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อขวัญในการปฏิบัติงาน (Moore and Bruns 1956 : 97) นอกจากนี้ ยังมีนักการศึกษาหลายท่าน ได้แก่ เมรช (Brech 1966 : 508) พลิปป์ (Filppo 1961 : 417) ไอมิล (อ้างอิงในบุญลิน จตุราทุกษ 2509 : 22) และชูร์เดน และเชอร์เมน (Chruden and Sherman 1968 : 442) กล่าวเช่นเดียวกันว่า โอกาสความก้าวหน้าเป็นมีจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อขวัญในการปฏิบัติงาน

จากผลการวิจัยของ ผู้ชุมพล ขันติไชย (2517 : 11) พบว่า โอกาสความก้าวหน้าเป็นมีจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อขวัญในการปฏิบัติงาน ประธาน จันทร์เจริญ (2519 : 29) ได้ศึกษาขวัญในการปฏิบัติงานของอาจารย์ในวิทยาลัยครุ พบว่า ความก้าวหน้าและการเลื่อนตำแหน่ง ส่งผลต่อขวัญในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชน จุฑาทิพย์ (2521 : 12-13) ที่พบว่า ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลต่อขวัญในการปฏิบัติงาน และนาเปียร์ ได้ทำการวิจัยขวัญในการปฏิบัติงานของครุในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มีจัยที่ทำให้ขวัญในการปฏิบัติงานของครุอยู่ในระดับสูง มีจัยหนึ่งคือ การส่งเสริมให้มีการอบรมครุประจำจ้าว (Napier 1966 : 1228-A) และการทำงานที่ช่วยทำให้เกิดความก้าวหน้า เป็นตัวแปรหนึ่งที่ทำให้เกิดขวัญในการปฏิบัติงานของครุ (Moris 1973 : 3211-A) นอกจากนี้ผลการวิจัยของ ไฮลี (Healy 1970 : 2640-A) พบว่า ครุมัธยมศึกษาในชุมชนการอาชีวประเทศสหรัฐอเมริกา ไม่มีโอกาสก้าวหน้า ทำให้ขวัญครุต่ำ

4.1.3 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชาชั้นดัน

ลักษณะท่าทางและบทบาทของผู้นำหรือหัวหน้าที่มีค่าอยู่ในบังคับบัญชาชั้นดัน เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้วัตถุ (สมพงษ์ เกษมสิน 2526 : 287) นั่นก็คือ ผู้บังคับบัญชาชั้นดัน หรือหัวหน้างาน (Fareman) เป็นฝ่ายจัดการในอันดับแรก หัวหน้าที่ค้าเงินงานและให้บริการค้าน ด่าง ๆ ซึ่งลักษณะการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชาชั้นดันนี้ จะเป็นสิ่งสำคัญในการประสานงานระหว่าง ผู้ได้บังคับบัญชาและผู้บังคับบัญชาชั้นดันนี้ไป (ศรีไสวภาคย์ บุราพา เศรษฐ 2529 : 81) ลักษณะการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชาชั้นดันที่มีประเพณีภำพ อันจะส่งผลให้ผู้ได้บังคับบัญชา เกิดความตื่นเต้น คือ หนึ่นอบรุณ ฝึกฝน พัฒนาการทำงานให้ดีขึ้น สร้างบรรยายกาศและสิ่งแวดล้อมให้ผู้ได้บังคับบัญชาพึงพอใจ เป็นกันเอง มั่นใจในการทำงานร่วมกัน ตลอดจน เห็นความสำคัญของผู้ได้บังคับบัญชา ซึ่งจะช่วย ขับกหร่องในลักษณะให้เกียรติและ เป็นกันเอง และช่วยแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานของผู้ได้บังคับบัญชา (เสธียร เทพีองอร์วัณ 2525 : 67) ซึ่งสอดคล้องกับเช่น อุชกิริ ที่ได้กล่าวถึงลักษณะการปฏิบัติงาน ของผู้บังคับบัญชาชั้นดันที่พึงประสงค์ว่าผู้บังคับบัญชาชั้นดันควรจะซึ่งตอบกหร่องและหาวิธีการแก้ไขใน การปรับปรุงการปฏิบัติงานในลักษณะที่ เป็นกันเอง จะทำให้ผู้ได้บังคับบัญชาเกิดความพอใจ (เช่น อุชกิริ 2523 : 148)

สุด ทองคล่องไทร ได้กล่าวถึง ลักษณะการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชาชั้นดันว่า ผู้บังคับบัญชาชั้นดันจะ เป็นต้อง เอาใจใส่ผู้ได้บัญชาเป็นรายบุคคล (สุด ทองคล่องไทร 2525 : 55) และมีความสัมพันธ์อันศรัทธาท่วงผู้บังคับบัญชาชั้นดันกับผู้ได้บังคับบัญชา (Ghiselli and Brown 1965 : 430-433) ซึ่งผู้บังคับบัญชาที่มีสัมพันธภาพสูง จะส่งผลต่อข้อวัตถุในการปฏิบัติงานของผู้ได้บังคับบัญชาสูงค่าย (ธีรวิทย์ วัฒนพงษ์ 2524 : 86) สมหมาย สร้อยนาคพงษ์ (2527 : 23) กล่าวว่า ผู้บังคับบัญชาชั้นดันควรจะแนะนำอย่างชัดเจนแก่ผู้ได้บังคับบัญชา เกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมาย ส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ในการรับผิดชอบงาน และยกย่องผู้ได้บังคับบัญชาเมื่อในโอกาสอันสมควร ส่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้ได้บังคับบัญชา มีขวัญคิด

จากผลการวิจัยของ ผู้ชุมพล ขันธ์ไชย (2517) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้บังคับบัญชา และผู้ได้บังคับบัญชา เป็นมิจฉัยหนึ่งที่ส่งผลต่อข้อวัตถุในการปฏิบัติงาน

4.14 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสถานภาพส่วนตัวของครู

การที่ครูจะทำงานได้ผลต้องมีคุณลักษณะอันดับตัวประกอบหลักอย่าง เช่น รุ่นของครู ประสบการณ์ของครู (ชาร์ง บัวศรี 2511 : 55) กิลเมอร์ (Gilmer 1966 : 261-263) กล่าวว่า ค่าจ้าง เงินเดือน ลักษณะอันเป็นเนื้อแท้ของงาน เช่น งานสบาย งานที่มีลักษณะท้าทาย งานที่มีความตึงเครียดให้บุคคลอยากทำ เป็นตัวประกอบที่ทำให้บุคคลเกิดความพอใจในการทำงาน และเกิดนิ ทางสนับท์ (2518 : 129-131) แรงจูงใจในการทำงานของข้าราชการไทย ได้แก่ การได้รับเงินเดือนที่เหมาะสม ระบบการจำแนกค่า俸ห์ตั้งอยู่บนฐานราศูนของหน้าที่ความรับผิดชอบและความสามารถ การเดือนขั้นค่า俸ห์ เป็นไปอย่างยุติธรรม เชื่อถือได้ มีการอบรมฝึกฝนผู้ช่วยนักการให้มากขึ้น มีการใช้คนให้เหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น

จากผลการวิจัยของ มอลวิร์ ห่อสกูลกล (2520) ที่ศึกษาวัยของครูและแนวโน้มในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ได้สรุปไว้ว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีระดับวัยในการทำงานแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของบрукส์ (Brook 1971 : 5744-A) ที่พบว่า ครูที่มีอายุต่ำกว่าวัยในการปฏิบัติงานติกว่าครูที่มีอายุสูง

มนูญ เอี่ยมวิจัย (2529) ได้วิจัยวัยในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถมศึกษา เนื่องการศึกษาที่ ๖ พบว่า ครูที่มีอาชญากรรมมากมีวัยในการปฏิบัติงานสูงกว่าครูที่มีอาชญากรรมน้อย และครูที่มีอายุต่ำกว่าวัยติกว่าครูที่มีอายุสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาร์ สมาร์ค์วานิช (2521) ซึ่งได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับวัยของครูประชาชน basal จังหวัดสุไหทัย ไทยใช้กลุ่มตัวอย่างครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุไหทัย จำนวน ๖๙๙ คน พบว่า ครูที่มีอาชญากรรมมาก มีระดับวัยในการปฏิบัติงานสูงกว่าครูที่มีอาชญากรรมน้อย ครูที่มีอายุต่ำกว่าวัยสูงกว่าครูที่มีอายุสูง ครูที่มีอายุต่ำกว่าวัยอยู่ในระดับที่ต่ำที่สุด และระดับชั้นอยู่ระหว่างสัมพันธ์ความระดับเงินเดือน ในประเทศไทยเมริกา เจมส์ (James 1978 : 6056-A) ศึกษานักจัดที่ส่งผลต่อวัยของครูสอน เด็กปฐมวัยอ่อนในไอโอไฮโอด สรุปว่าครูที่มีอายุราชการตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป มีระดับวัยในการทำงานสูงกว่าครูที่เพิ่งเริ่มทำงาน ส่วนในเรื่องอายุ平均 กว่าครูที่มีอายุ ๓๖ ปีขึ้นไป มีระดับวัยในการทำงานสูงกว่าครูที่มีอายุน้อยกว่า ๓๐ ปี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เมเยอร์ (Meyers 1977 : 1160-A) พบว่า วัยและประสบการณ์ ส่งผลต่อวัยในการปฏิบัติงาน เช่น เดียวกับกับผลการวิจัยของ ลาทร็อป (Lathrop, 1979 : 239-A) ที่พบว่า อายุมีความสำคัญต่อวัยในการปฏิบัติงานของครู ครูที่มีอายุมาก มีแนวโน้มว่า

มีข้อใน การปฏิบัติงานสูงกว่าครุที่มีอายุน้อย และยังมีงานวิจัยอีกด้วย เรื่อง ที่มีข้อค้นพบว่า อายุ และประสบการณ์ในการสอนมีความสัมพันธ์ต่อข้อวัตถุของครุ เช่น งานวิจัยของ เบ็นเดอร์ (Bender 1973 : 3984-A) และของเบอร์เกธ (Bergeth 1971 : 6293-A) ส่วนในเรื่องความ สัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เหตุกับข้อวัตถุในการปฏิบัติงาน ได้มีผู้ท่ากาวิจัย พบว่า ครุที่ดูแลนักเรียนมากกว่า ใน การปฏิบัติงานสูงกว่าครุชาย (Brinkman 1967 : 2301-A)

จากผลการวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่าบุคคลที่ปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานแห่งละคน แห่งละกอุ่นอาจมีทัศนคติต่องาน และสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน โดยเหตุผลทาง จิตวิทยา และบุคคลที่มีลักษณะคล้ายกันหรือมีความสำนึกร่วมกัน เช่น เพศเดียวกัน สูงอายุด้วยกัน หรือปฏิบัติหน้าที่และมีงานรับผิดชอบเหมือนกัน จะมีแนวโน้มทางทัศนคติไปในทิศทาง เดียวกัน ซึ่งอาจดึงดูดทัศนคติของกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะเป็นตรงกันข้าม ก็ตามที่ กลุ่มนักปฏิบัติงาน ที่เป็นเพศชาย หรือกลุ่มนักปฏิบัติงานที่มีทัศนคติต่องานและสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานแตกต่างกันกลุ่มนักปฏิบัติงาน ที่เป็นเพศชาย หรือกลุ่มนักปฏิบัติงานที่มีอายุมากกว่าจะมีทัศนคติที่ต้องการมากกว่ากลุ่มนักปฏิบัติงานที่มีอายุน้อย

แม้ผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้วจะแสดงให้เห็นว่าสถานภาพค้านค้าง ๆ ของผู้ปฏิบัติ งานมีอิทธิพลทำให้ข้อวัตถุในการปฏิบัติงานสูงหรือต่ำต่างกัน แต่ก็มีผลงานวิจัยจำนวนมากที่พบว่า สถานภาพส่วนตัวไม่ได้มีอิทธิพลต่อข้อวัตถุในการปฏิบัติงาน เช่น สงวน ช้างเผือก (2520) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อข้อวัตถุของอาจารย์ในวิทยาลัยครุ พบว่าคุณวุฒิไม่มีอิทธิพลทำให้ข้อวัตถุในการปฏิบัติงาน ของอาจารย์ในวิทยาลัยครุแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กล้า ทองขาว (2523) ที่ พบว่าค่าแพนง ภูมิ และประสบการณ์การสอนไม่ได้ส่งผลให้ข้อวัตถุของอาจารย์โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์หรือไม่ ส่วน มอร์ริส (Morris 1972 : 4893-A) วิจัย พบว่าข้อวัตถุของครุไม่สัมพันธ์กับอายุ เพศ ผิว สถานภาพสมรส และประสบการณ์ในการสอนสอดคล้อง กับผลการวิจัยของ เรดเคฟเฟอร์ (Redefer 1959 : 59-62) ที่สูงกว่าสถานภาพทางครอบครัว เพศ อายุ และระดับการศึกษา ไม่ได้มีอิทธิพลทำให้ข้อวัตถุของครุแตกต่างกัน เช่น เดียวกับงานวิจัยของ แซนเบอร์ (1971 : 3073-A) ที่พบว่าค่าแพนง เพศ สถานภาพสมรส เงินเดือน มีผลต่อความ พอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน และจุฬา พาสุวรรณ (2516 : 60-70) วิจัยพบว่า อายุ สถานที่ปฏิบัติราชการ ระดับการศึกษาไม่ส่งผลต่อระดับความพึงพอใจต่ออาชีพแต่อย่างใด ส่วนการ ศึกษาวิจัยของ เทอร์รี่ (Terry 1971 : 2675-A) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของข้อวัตถุและ ความเข้าใจในเรื่องอ่านเขียนของครุโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า ครุที่มีภูมิล้ำ เนารอยู่ในเขตที่ โรงเรียนตั้งอยู่กับครุค้างคืนที่มาทำกิจกรรมสอนในโรงเรียนนั้น มีระดับข้อวัตถุในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

สรุป

จากเอกสารอ้างอิงและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว พอสรุปได้ว่า วัตถุในการปฏิบัติงานของครู เป็นสิ่งสำคัญมาก เหตุการณ์ครูมีวัตถุในการปฏิบัติงานคือแล้วครูจะมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน นั่นก็คือ ครูจะมีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความเสียสละและห่วงใยด้วยศรัทธา เช่น การให้ใช้ความรู้ความสามารถในการทำงานอย่างเต็มที่ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง มีทัศนคติที่ดีต่องาน และเพื่อร่วมงาน ขวัญในการปฏิบัติงาน เป็นทัศนคติและความรู้สึกที่แสดงให้เห็นประจักษ์ทางพฤติกรรม คือการมีปฏิกิริยาต่อสิ่งแวดล้อมของงาน พฤติกรรมที่แสดงออกมานั้น เกิดจากประสบการณ์ ต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นเคยได้รับมา นั่นจึงทำให้จะมีผลกระทบต่อวัตถุในการปฏิบัติงานของครูนั้น พอจะสรุปรวมได้ดังนี้คือ บุคคลิกภาพของผู้บริหารโรงเรียน บุคลิกภาพพันธ์กัน เพื่อร่วมงาน สภาพแวดล้อมทางบ้าน ความรับผิดชอบในครอบครัวของครู สภาพชุมชนรอบ ๆ โรงเรียน ลักษณะที่นำไปของโรงเรียน ลักษณะของงานที่ครูรับผิดชอบ สภาพการปฏิบัติงาน ความพอใจในนักเรียน สถานภาพส่วนตัวของครู และทัศนคติของครู

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับครูน้อยมีศักยภาพสัมฤทธิ์ในการสอน

5.1 ขวัญในการปฏิบัติงานของครู

ใน พ.ศ. 2522 พิทยา ขวัญทอง ได้ทำการวิจัย เรื่อง ขวัญของครู เกษตรในโรงเรียนน้อยมีศักยภาพสัมฤทธิ์ในการสอน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นครูเกษตรที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนน้อยมีศักยภาพสัมฤทธิ์ในการสอน ทั้งหมด 26 จังหวัด จำนวนครูเกษตร 348 คน ผลการศึกษาพบว่า ขวัญของครูเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง องค์ประกอบที่มีระดับขวัญสูงที่สุดคือ ความภักดีต่องาน การยอมรับนับถือ ความมั่นคงปลอดภัย ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียนชุมชน และความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนความล่าดับ

5.2 ค่าน้ำใจ

ในปี พ.ศ. 2523 ปกรณ์ ศรีค่อน ได้ทำการวิจัย เรื่องบทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนน้อยมีศักยภาพสัมฤทธิ์ในการสอน ความทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยวิชาการ หัวหน้าสายวิชา และครูในเบื้องต้น พบว่า บทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนน้อยมีศักยภาพสัมฤทธิ์ในการสอน อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างดี และบทบาทที่เป็นจริงของผู้บริหารโรงเรียนแตกต่างกันบทบาทที่คาดหวัง

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทุกกลุ่มนักเรียนมีความคาดหวังที่จะให้ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติงานด้านวิชาการให้มากกว่าที่ได้ปฏิบัติอยู่จริง งานวิชาการที่เผยแพร่ยังออกเป็น ๖ ค้านนัน ทุกกลุ่มต้องการให้ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติงานในด้านกิจกรรมทางวิชาการมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านบริการอุปกรณ์การศึกษา ด้านนิเทศการศึกษา และด้านการวัดผลการศึกษา ตามลำดับ

ในปี พ.ศ. 2526 สุพิชญ์ ไหళรย์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง บุคลิกภาพและความสามารถในการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา ๑ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและแบบเก็บตัว จำนวน ๕๐ คน และกลุ่มครูอาจารย์ที่ปฏิบัติงานการสอนอยู่ในโรงเรียนของผู้บริหารที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว จำนวน ๑๘๖ คน และแบบเก็บตัว จำนวน ๑๓๙ คน ผลการวิจัยปรากฏว่าผู้บริหารที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวและแบบเก็บตัวมีความสามารถในการบริหารโรงเรียนห้าค้าน โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยมีความสามารถในการบริหารงานด้านธุรการสูงสุด ส่วนด้านอื่น ๆ เรียงตามลำดับคันนี้ ค้าน กิจกรรมนักเรียน ด้านบุคลากร ด้านวิชาการ และด้านความสัมพันธ์กับบุขบช เมื่อเปรียบเทียบความสามารถเป็นรายค้านแล้วปรากฏว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในปี พ.ศ. 2527 สมคิด ภูมทอง ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา ๖ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากทั้ง ๖ ค้าน เรียง ลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ (1) ด้านกิจกรรมนักเรียน (2) ด้านธุรการและการเงิน (3) ด้านอาคารสถานที่และบริการ (4) ด้านงานบุคลากรในโรงเรียน (5) ด้านงานวิชาการ (6) ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับบุขบช ส่วนบัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน พบว่า อยู่ในระดับน้อยยกเว้นบางบัญหาที่อาจารย์มีความเห็นว่า เป็นบัญหาอยู่ในระดับน้อย แต่ผู้บริหารมีความเห็นว่าเป็นบัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ (1) ขาดการประสานงานของฝ่ายหรือหน่วยงานย่อยต่าง ๆ ของโรงเรียน (2) ระบบการติดต่อสื่อสารในโรงเรียนไม่ประสิทธิภาพพอ (3) ผู้บริหารไม่ชอบปฏิบัติงานตามแผนงาน แต่ชอบทำงานตามสถานการณ์ (4) ผู้บริหารขาดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานบริหารโรงเรียน (5) ขาดความอนุรักษ์หน้าที่ในการบริหารงาน แต่ละระดับหรือแต่ละหน่วยงานย่อยให้ชัดเจน (6) ขาดการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย หรือแต่ละหน่วยงานย่อยในโรงเรียนไว้ให้ชัดเจน

5.3 ค้านผู้บังคับบัญชาชั้นต้น

ในปี พ.ศ. 2525 มุญนา เจ้าสกิติศ ได้ท่าการวิจัยเรื่องบทบาทของหัวหน้าหมวดวิชาโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในเชิงการศึกษา ๕ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร ๓ กลุ่ม คือ หัวหน้าสถานศึกษา หัวหน้าหมวดวิชาและครูอาจารย์ รวม ๕๓๔ คน จากการวิจัยพบว่า

หัวหน้าหมวดวิชา มีบทบาทในงานบริหารการศึกษาน้อย และเมื่อพิจารณารายค้านพบว่า หัวหน้าหมวดวิชา มีการปฏิบัติในด้านวิชาการและค้านความสัมพันธ์กับชุมชนน้อย มีการปฏิบัติในด้านการบริหารงานบุคคล และด้านธุรการ การเงิน อาคารสถานที่มาก

มุญาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ คือ หนังสือประจำกองการเรียน มีน้อย การเดือกด่าว่าเรียนไม่เหมาะสม บางรายวิชาขาดค่าว่าเรียน ห้องสมุดมีหนังสือไม่พอต่อการค้นคว้าของครูและนักเรียน อุปกรณ์ไม่พอ

มุญาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานบุคคล คือ ความรับผิดชอบ ไม่เอาใจใส่ต่อหน้าที่โดยเฉพาะด้านการสอน และมุขยาขาดคู่ในบางรายวิชา หัวหน้าหมวดไม่มีอำนาจ ขาดการยอมรับจากครูในหมวดวิชา

มุญาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านธุรการ การเงิน อาคารสถานที่ ที่หัวหน้าหมวดวิชาประสม คือ งบประมาณของหมวดวิชา มีน้อย การเบิกจ่ายล่าช้า

มุญาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน คือ ชุมชนไม่ให้ความร่วมมือ ผู้บริหารไม่มีการติดต่อสัมพันธ์กับชุมชน

ความเห็นระหว่างหัวหน้าสถานศึกษา กับหัวหน้าหมวดวิชา ในงานด้านวิชาการ ด้านบริหารงานบุคคล ด้านธุรการ การเงิน อาคารสถานที่ ค้านความสัมพันธ์กับชุมชน ในแต่ละต่างกัน

ความเห็นระหว่างหัวหน้าสถานศึกษา กับครู เกี่ยวกับบทบาทของหัวหน้าหมวดวิชา ในงานบริหารการศึกษา ทั้ง ๔ ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความเห็นระหว่างหัวหน้าหมวดวิชา กับครู ในงานด้านวิชาการและด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ในแต่ละต่างกัน แต่ความเห็นในด้านบริหารงานบุคคลและงานด้านธุรการ การเงิน อาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในปี พ.ศ. 2525 สังฆา จันทร์เจริญ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาและครุ เกี่ยวกับสมรรถภาพในการบริหารงานวิชาการของ หัวหน้าหมวดวิชาโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา เนื้อหาเรื่อง 1 โดยใช้ กลุ่มตัวอย่างประชากรประจำกองบดี ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 48 คน หัวหน้าหมวดวิชา จำนวน 129 คน และครุ จำนวน 333 คน จากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครุ เกี่ยวกับสมรรถภาพในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้า หมวดวิชา แตกต่างกัน คือ ผู้บริหาร และหัวหน้าหมวดวิชา มีความคิดเห็น เกี่ยวกับสมรรถภาพใน การบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชา ในระดับมาก ส่วนครุ มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

5.4 ต้านสื่อสาร

ในปี พ.ศ. 2524 นคร ดังจะพิกพ ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของ ผู้บริหารและคณาจารย์ เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา ใน เนื้อหาเรื่อง 5 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร ประจำกองบดี ผู้บริหารและครุ คณาจารย์ จำนวน 547 คน จาก การวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียน เห็นว่ามีการปฏิบัติการติดต่อสื่อสารภายในโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ เกิดขึ้นบ่อย ๆ ส่วนครุ คณาจารย์ เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์เกิดขึ้น เป็นบางครั้ง ชนิดของข่าวสารที่มีการ ติดต่อสื่อสารมากกว่าชนิดอื่น ๆ คือ ข่าวเกี่ยวกับการร่วมการทุกสูตร และข่าวสารที่ได้รับความสนใจ อย่างแพร่หลายในโรงเรียน และข่าวสารที่มีความสนใจอยู่ที่สุด คือ ข่าวเกี่ยวกับการร่วมการทุกสูตร ส่วนวิธีการติดต่อสื่อสารทางวิชาชีพที่ใช้กันมากที่สุด คือ การประชุม วิธีการสื่อสารทางลายลักษณ์ อักษรที่ใช้มากที่สุด คือการใช้หนังสือเวียน

5.5 ค้านการบริหาร

ในปี พ.ศ. 2510 เอมจันทร์ จุติวิทย์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารโรงเรียนของครุโรงเรียนมัธยมศึกษามากแห่งในจังหวัดพระนครและอนบุรี โดยใช้ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 242 คน จากการวิจัยพบว่า มีครุบ้างกลุ่มที่ยังไม่เข้าใจเรื่องการบริหาร โรงเรียน แต่บางกลุ่มมีความเข้าใจในเรื่องการบริหารโรงเรียน เป็นอย่างดี

ในปี พ.ศ. 2525 วิระ สุเมธพันธ์ ได้ท่าการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ และคณาจารย์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา ๖ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลากร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนและครุศาสตร์จำนวน 417 คน ผลการวิจัยพบว่า

การบริหารงานบุคคลากรของผู้บริหารโรงเรียน เกี่ยวกับการสร้างและดักเดือกดูแล การบริหารงานบุคคลากร การพัฒนาบุคคลากร และการให้พัฒนาจากงาน เห็นว่ามีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและคณาจารย์ พบว่า การสร้างและดักเดือกดูแลบุคคลากรให้พัฒนาจากงานไม่แตกต่างกัน ส่วนการบริหารรักษาบุคคลากรกับการพัฒนาบุคคลากร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานบุคคลากรของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ มีดังนี้

การสร้างและดักเดือกดูแลบุคคลากร โรงเรียนไม่สามารถสร้างและดักเดือกดูแลบุคคลากร เองได้ บุคคลากรใหม่มีประสบการณ์น้อย ขาดคุณธรรมของความเป็นครู และโรงเรียนขาดบุคคลากรด้านแนะแนวฯ คนครึ่ง บรรณาธิการ

การบริหารรักษาบุคคลากร ขาดการติดตามผลงานที่มอบหมายให้ท่าการย้ายติดตามอยู่สมรสทำให้โรงเรียนขาดบุคคลากรขาดทันทัน และการย้ายเข้ามาทำให้บางหมวดวิชาบุคคลากรเกิน บางหมวดขาดการพิจารณาความต้องความชอบประจำปีไม่ยุติธรรม สวัสดิการบ้านพักไม่เพียงพอ และกิจกรรมนันทกรรมมีน้อย

การพัฒนาบุคคลากร ในมีการวางแผนการพัฒนาบุคคลากร การปฐมนิเทศบุคคลากร ใหม่ท่าไม่สมบูรณ์ การส่งบุคคลากรเข้าอบรมมีข้อจำกัด เรื่องงบประมาณ การลาศึกษาต่อจะพิจารณาจากอาชญากรรมมากกว่าความต้องการของโรงเรียน การสังเกตการสอนมีน้อย ขาดการหมุนเวียนหน้าที่ในหน่วยบุคคลากร และขาดการติดตาม และประเบินผลการพัฒนาบุคคลากร

การให้พัฒนาจากงาน การสอบสวนบุคคลากรที่มีความพิเศษให้คล่องแคล่ว บุคคลากรที่ใกล้เกี่ยวพ้องมากไม่กระตือรือร้นในการทำงาน และโรงเรียนมักละ เลยที่จะมีความสัมพันธ์กับบุคคลากรที่พ้นจากราชการออกไป

5.6 ค้านโอกาสความก้าวหน้า

ในปี พ.ศ. 2520 ประสิทธิ์ อรุณประสิทธิ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมครูประจำการระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๖ ความต้องการของครู การปฏิบัติการ และมลพยาบาลไทยใช้กอุ่นตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารและครู จำนวน 270 คน ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติการและมลพยาบาลในการส่งเสริมครูประจำการอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ส่วนความต้องการอยู่ในระดับสูงจากผลการวิเคราะห์รายข้อทั้ง ๓ ค้าน ปรากฏว่า การส่งเสริมครูประจำการท้ายปี ประจำการที่ควรจะได้รับความสนใจ และเป็นปัจจัยให้ตื้น และผลการทดสอบสมนติฐาน ปรากฏว่า ความคิดเห็นของกอุ่นผู้บริหารและครูประจำการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทั้ง ๓ ค้าน

5.7 ค้านวิชาชีพ

ในปี พ.ศ. 2526 สุรชาติ เสนาจก์ ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ในเขตการศึกษา ๑ ต่อแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู โดยใช้กอุ่นตัวอย่างประกอบด้วย ครู ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู จำนวน 697 คน จากผลการวิจัยพบว่า ครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นครู และผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ปรากฏว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความนัยสำคัญที่ .05

5.8 ค้านสุขภาพจิต

ในปี พ.ศ. 2521 ยนต์ ชุมจิต ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพมลพยาบาลที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๕ ผลกระทบวิจัยพบว่า สภาพมลพยาบาลที่ทำให้ครูอาจารย์รู้สึกหนักใจ หรือไม่สบายใจเกิดความวิตกกังวลค่าด้วย ๗ นั้น เรียงลำดับดังนี้ นักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็นหรือตอบค่าตาม ครูอาจารย์บางคนเห็นประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม เด็กบางคนชอบก่อโกรธเพื่อนในขณะเรียน นักเรียนชอบละเมิดระเบียบของโรงเรียนเสมอ ครูอาจารย์ชอบเผยแพร่ เป็นกอุ่นโดยไม่จำเป็น นักเรียนชอบละเลียดหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ครูอาจารย์บางคนชอบทำตนเห็นอกว่าคนอื่น ครูอาจารย์บางคนชอบแก่งแย่งชิงคิชิง เค่นกัน ครูอาจารย์ถูกยึดไปใช้งานที่อื่น ระเบียบวินัยบางอย่างหละหลวย นักเรียนไม่ค่อยสนใจเรียนและครูอาจารย์ประจำห้องมีงานที่ต้องทำมากกว่าครูห้อง

ผลการ เปรียบ เทียบลักษณะบุคคลที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตของครูอาจารย์ เมื่อแยกตาม
เพศ ระดับอายุ คุณวุฒิ และประสบการณ์ในการสอน ปรากฏผลว่า ครูอาจารย์ที่แตกต่างกันใน
ด้าน เพศ ระดับอายุ คุณวุฒิ และประสบการณ์ในการสอน มีลักษณะบุคคลที่ส่งผลต่อสุขภาพจิต
แตกต่างกันอย่างใบบังคับสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย